

**OZNÁMENÍ KONCEPCE
DLE ZÁKONA Č. 100/2001 Sb.,
V PLATNÉM ZNĚNÍ
(DLE PŘÍLOHY Č. 7 K ZÁKONU Č. 100/2001 Sb.)**

**PLÁN ROZVOJE
VODOVODŮ A KANALIZACÍ
ČESKÉ REPUBLIKY
(PRVKŮ ČR)**

PRAHA

Červen 2006

<u>OBSAH</u>	Strana
1. ÚVOD.....	5
2. OZNÁMENÍ KONCEPCE	6
ČÁST A: ÚDAJE O PŘEDKLADATELI.....	6
A.1. <i>Název organizace.....</i>	<i>6</i>
A.2. <i>IČ.....</i>	<i>6</i>
A.3. <i>Sídlo.....</i>	<i>6</i>
A.4. <i>Jméno, příjmení, adresa, telefon a e-mail oprávněného zástupce předkladatele6</i>	<i>6</i>
ČÁST B. ÚDAJE O KONCEPCI	7
B.1. <i>Název koncepce</i>	<i>7</i>
B.2. <i>Obsahové zaměření (osnova)</i>	<i>7</i>
B.3. <i>Charakter.....</i>	<i>7</i>
B.4. <i>Zdůvodnění potřeby pořízení.....</i>	<i>8</i>
B.5. <i>Základní principy a postupy (etapy) řešení.....</i>	<i>9</i>
B.6. <i>Hlavní cíle</i>	<i>10</i>
B.7. <i>Přehled uvažovaných variant řešení</i>	<i>11</i>
B.8. <i>Vztah k jiným koncepcím a možnost kumulace vlivů na životní prostředí a veřejné zdraví s jinými záměry</i>	<i>12</i>
B.9. <i>Předpokládaný termín dokončení.....</i>	<i>12</i>
B.10. <i>Návrhové období</i>	<i>13</i>
B.11. <i>Způsob schvalování</i>	<i>13</i>
ČÁST C. ÚDAJE O DOTČENÉM ÚZEMÍ	13
C.1. <i>Vymezení dotčeného území.....</i>	<i>13</i>
C.2. <i>Výčet dotčených územních samosprávných celků, které mohou být koncepcí ovlivněny</i>	<i>13</i>
C.3. <i>Základní charakteristiky stavu životního prostředí v dotčeném území</i>	<i>14</i>
C.4. <i>Stávající problémy životního prostředí v dotčeném území.....</i>	<i>30</i>
ČÁST D. PŘEDPOKLÁDANÉ VLIVY KONCEPCE NA ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ A VEŘEJNÉ ZDRAVÍ VE VYMEZENÉM DOTČENÉM ÚZEMÍ	32
ČÁST E. DOPLŇUJÍCÍ ÚDAJE	36
E.1. <i>Výčet možných vlivů koncepce přesahujících hranice České republiky.....</i>	<i>36</i>
E.2. <i>Mapová dokumentace a jiná dokumentace týkající se údajů v oznámení koncepce</i>	<i>36</i>
E.3. <i>Další podstatné informace předkladatele o možných vlivech na životní prostředí a veřejné zdraví.....</i>	<i>36</i>
E.4. <i>Stanovisko orgánu ochrany přírody, pokud je vyžadováno podle § 45i odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., ve znění zákona č. 218/2004 Sb.</i>	<i>36</i>
3. SEZNAM ZPRACOVATELŮ OZNÁMENÍ KONCEPCE.....	38
4. SEZNAM POUŽITÝCH PODKLADŮ	39

Seznam příloh:

- I. Osnova Plánu rozvoje vodovodů a kanalizací České republiky
- II. Postup posouzení PRVKŮ ČR
- III. Stanoviska orgánu ochrany přírody podle § 45i zákona č. 114/1992 Sb.

Zkratky:

AOT40	imisní limit pro ochranu zdraví a vegetace pro ozon
AOT40LV	imisní limit pro ochranu zdraví a vegetace pro ozon s limitní hodnotou
AOX	halogenové organické sloučeniny
BPEJ	bonitovaná půdně-ekologická jednotka
ČHMÚ	Český hydrometeorologický ústav
ČOV	čistírna odpadních vod
ČR	Česká republika
EIA	posuzování vlivů záměru na životní prostředí
EO	ekvivalentní obyvatel
ERDF	Evropský fond regionálního rozvoje
ESF	Evropský sociální fond
EVL	evropsky významná lokalita
EU	Evropská unie
CHKO	chráněná krajinná oblast
IČ	identifikační číslo
LV	limitní hodnota
LV+MT	limitní hodnota + mez tolerance
MZ	Ministerstvo zdravotnictví
MZe	Ministerstvo zemědělství
MŽP	Ministerstvo životního prostředí
NATURA 2000	soustava chráněných území Natura 2000, která je tvořena evropsky významnými lokalitami (EVL) a ptačími oblastmi (PO)
NO _x	oxidy dusíku
NRP	Národní rozvojový plán
OOP	orgány ochrany přírody
OZKO	oblast se zhoršenou kvalitou ovzduší
PAU	polyaromatické uhlovodíky
PCB	polychlorované bifenyly
PM ₁₀	suspendované částice frakce PM ₁₀ (prašný aerosol)
PRVKÚ ČR	Plán rozvoje vodovodů a kanalizací České republiky
PRVKÚK	plán rozvoje vodovodů a kanalizací kraje
REZZO	registr emisí a zdrojů znečišťování ovzduší
SEA	posuzování vlivů koncepce na životní prostředí
TZL	tuhé znečišťující látky
ÚSES	územní systém ekologické stability
VÚSC	vyšší územně samosprávný celek
ZPF	zemědělský půdní fond

Vymezení pojmů v PRVKÚ ČR:

- **skupinový vodovod** – vodovod dodávající vodu odběratelům několika spotřebišť s jedním nebo více zdroji, zásobující zpravidla tři a více obcí (měst). Skupinovým vodovodem nejsou vodovody zásobující i oddělené místní části maximálně dvou obcí (měst). V PRVKÚ ČR jsou zahrnuty skupinové vodovody s počtem trvale bydlících obyvatel větším než 2 000 obyvatel (tj. s maximální denní potřebou vody nad 5 l/s).
Skupinový vodovod vytváří samostatnou bilanční jednotku.
- **vodárenská soustava** – vodovod s jedním nebo více zdroji o velké kapacitě a soustava provozně souvisejících skupinových vodovodů, zajišťující zásobení rozsáhlé územní oblasti pitnou vodou.
Pro potřeby zpracování dat vodárenská soustava vytváří vždy samostatnou bilanční jednotku a je tvořena souhrnem skupinových a místních vodovodů spojených do jednoho celku. Vodárenské soustavy je možno dělit na části.
- **nadobecní kanalizační systém** – odvádí odpadní vody z větších územních celků sdružujících zpravidla tři a více měst či obcí. Nadobecním kanalizačním systémem nejsou kanalizační systémy sdružující několik místních částí v rámci obce (města). V PRVKÚ ČR jsou zahrnuty nadobecní kanalizační systémy s počtem trvale bydlících obyvatel větším než 2 000 obyvatel.

Pro účely ustanovení článku II bodu 6 zákona č. 20/2004 Sb., kterým se mění zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 239/2000 Sb., o integrovaném záchranném systému a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a kterým byly transponovány požadavky vyplývající z příslušných článků směrnice Rady 91/271/EHS o čištění městských odpadních vod, byl vymezen v PRVKÚ ČR pojem aglomerace podle dodatku číslo 1 Metodického pokynu Ministerstva zemědělství pro zpracování PRVKÚK č. j. 7 869/2004-7000 takto:

- **aglomerace** – hranici aglomerace určují hranice současně zastavěných a zastavitelných území, ve kterých je odpadní voda z hlediska nákladů efektivně shromažditelná. Pokud jsou dvě nebo více těchto území tak blízko, že z hlediska nákladové efektivnosti je výhodnější společné řešení, může z nich být stanovena jediná aglomerace. Hranice aglomerace není závislá na hranici správního území obce, na počtu současně zastavěných a zastavitelných území obce a na technickém řešení čištění shromažďovaných odpadních vod. Hranice dané aglomerace musí být stanoveny případ od případu. Hranice aglomerace by měla být určena od vzdálenosti přibližně $H \sim 200$ metrů bez budov v oblasti s žádnou nebo nižší hustotou zástavby a zahrnuje současně zastavěné a zastavitelné území a je splněno hledisko nákladové efektivnosti.

1. ÚVOD

Předložené oznámení koncepce „Plán rozvoje vodovodů a kanalizací České republiky“ na životní prostředí (dále také PRVKÚ ČR) je zpracováno na základě § 10c zákona číslo 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), v platném znění.

Na základě pověření Ministerstva zemědělství je „Plán rozvoje vodovodů a kanalizací ČR“ (dále také PRVKÚ ČR) zpracováván společností HYDROPROJEKT CZ, a. s., Táborská 940/31, 140 16 Praha 4 – Nusle, IČ 26475081 (dále také zpracovatel PRVKÚ ČR).

Oznámení koncepce bylo zpracováno dle § 10j zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí v platném znění, který upravuje posuzování vlivů koncepce na životní prostředí, pokud je koncepce zpracovávána ústředním správním úřadem.

Oznámení koncepce je zpracováno podle přílohy číslo 7. zákona. Procedura posouzení probíhá v působnosti Ministerstva životního prostředí. Koncepce nepodléhá mezistátnímu posuzování.

Ze zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny vyplývá povinnost posouzení, zda provádění koncepce ovlivní Evropsky významné lokality nebo ptačí oblasti zařazené do soustavy Natura 2000 a pokud ano, do jaké míry a jaká opatření je nutno přijmout.

Oznámení koncepce zpracoval kolektiv firmy DHV CR, spol. s r.o., Táborská 23, 130 87 Praha 3, pod vedením Ing. Bohumila Sulka, CSc., který je autorizovanou osobou oprávněnou zpracovávat dokumentace a posudky podle zákona a držitelem autorizace ve smyslu § 19, odstavec 1, zákona ČNR č. 100/2001 Sb. ze dne 20. února 2001, v platném znění.

Základním materiálem pro zpracování oznámení koncepce je především „Plán rozvoje vodovodů a kanalizací ČR“, Plány rozvoje vodovodů a kanalizací krajů (PRVKÚK) a další koncepční podklady a informace předané zpracovatelům oznámení předkladatelem koncepce, zpracovatelem Plánu, podklady a konzultace poskytnuté zadavatelem (Ministerstvo zemědělství) a orgány veřejné správy a další literární a mapové podklady. Hlavní použité materiály jsou uvedeny v závěru oznámení v kapitole 4. „Seznam použitých podkladů“.

Soulad uvedené koncepce s povinnostmi, vyplývajícími ze zákonných ustanovení, byl konfrontován se současně platnou legislativou. Existují-li další závažné skutečnosti, které by na posuzování koncepce mohly mít zásadní vliv, nebyly zpracovateli oznámení koncepce v době jeho zpracování známy.

2. OZNÁMENÍ KONCEPCE

ČÁST A: ÚDAJE O PŘEDKLADATELI

A.1. Název organizace

Ministerstvo zemědělství České republiky

A.2. IČ

IČ: 00020478

A.3. Sídlo

Těšnov 17, 117 05 Praha 1

A.4. Jméno, příjmení, adresa, telefon a e-mail oprávněného zástupce předkladatele

Ing. Aleš Kendík
ředitel odboru vodovodů a kanalizací
Ministerstvo zemědělství
Těšnov 17, 117 05 Praha 1
Tel.: 221 812 440
E-mail: ales.kendik@mze.cz

ČÁST B. ÚDAJE O KONCEPCI

B.1. Název koncepce

Plán rozvoje vodovodů a kanalizací České republiky (PRVKÚ ČR)

B.2. Obsahové zaměření (osnova)

PRVKÚ ČR je rozpracován v rámci projektu Vypracování analýzy plánů rozvoje vodovodů a kanalizací v nadobecní části s vymezením souhrnných bilancí zdrojů a potřeb vody, který se člení na následující etapy:

- I. Prověření zpracovaných Plánů rozvoje vodovodů a kanalizací krajů pro území krajů České republiky - PRVKÚK
- II. Metodika pro zpracování Plánu rozvoje vodovodů a kanalizací České republiky
- III. Podklady pro informační systém, který bude tvořen programem a databází Plánu rozvoje vodovodů a kanalizací krajů České republiky
- IV. Plán rozvoje vodovodů a kanalizací České republiky

Pro potřeby posuzování Plánu rozvoje vodovodů a kanalizací České republiky na životní prostředí se zpracovatel SEA zabýval výstupy IV. etapy analýzy - Souhrnnou zprávou a Popisem nadobecních systémů vodovodů a kanalizací v jednotlivých krajích. Příloha Souhrnné zprávy (PRVKÚ ČR) obsahuje tabulkovou část (tabulky XV - XXIII) a grafickou část (situační schémata vodovodů, kanalizací, aglomerací).

Z pohledu metodiky strategického plánování obsahuje souhrnná zpráva analytickou část (kapitoly 1 až 7) a návrhovou část (kapitola 8).

Souhrnná zpráva Plánu rozvoje vodovodů a kanalizací České republiky obsahuje hlavní tématické části:

- zpracování demografických údajů za jednotlivé kraje a pro skupinové vodovody, vodárenské soustavy a nadobecní kanalizační systémy,
- popisy a hodnocení skupinových vodovodů, vodárenských soustav a nadobecních kanalizačních systémů,
- seznam aglomerací podle dodatku číslo 1 č.j. 7 869/2004-7000 k Metodickému pokynu Ministerstva zemědělství ČR pro zpracování Plánu rozvoje vodovodů a kanalizací pro území krajů ČR – č.j. 10 534/2002-6000,
- krizové zásobování vodou (pitnou a užitkovou) včetně vazeb mezi kraji.

Podrobná osnova Souhrnné zprávy a příloh PRVKÚ ČR je součástí přílohy č.1 oznámení.

B.3. Charakter

Plán rozvoje vodovodů a kanalizací České republiky je strategickým plánovacím dokumentem státní politiky v oboru vodovodů a kanalizací překračující opatření resortních politik ústředních vodoprávních úřadů při sdílení jejich kompetencí.

Plán rozvoje vodovodů a kanalizací České republiky (PRVKÚ ČR) má na rozdíl od jiných celostátních koncepčních dokumentů odlišnou strukturu, která není striktně založena na metodice strategického plánování. PRVKÚ ČR byl vytvořen systémem „zdola“, na základě zpracovaných krajských plánů rozvoje vodovodů a kanalizací.

PRVKÚ ČR je založen na syntéze informací 14 krajských Plánů rozvoje vodovodů a kanalizací zejména kapitol o nadobecních systémech vodovodů a kanalizací přesahujících hranice krajů. Dalším zdrojem byly revidované Regionální plány implementace, které byly v letech 2000 – 2002 vypracovány jako podklad pro souhrnnou dokumentaci žádosti o stanovení přechodných období v oblasti odvádění a čištění komunálních odpadních vod podle Směrnice Rady č. 91/271/EHS o čištění komunálních odpadních vod a v oblasti zásobování pitnou vodou a Směrnice Rady č. 98/83/ES o jakosti vody určené pro lidskou spotřebu, při projednávání podmínek vstupu České republiky do Evropské unie. Přechodné období je stanoveno pro oblast odpadních vod do konce roku 2010, pro oblast zásobování pitnou vodou do konce roku 2006.

Do PRVKÚ ČR byly zahrnuty skupinové vodovody a vodárenské soustavy zásobující tři obce (města) a více a zároveň s počtem trvale bydlících obyvatel větším než 2 000 osob (to znamená vodovody s maximální denní potřebou vody nad 5 l/s).

V Plánu rozvoje vodovodů a kanalizací pro území ČR byly zahrnuty kanalizační systémy odvádějící odpadní vody z větších územních celků sdružujících tři a více měst či obcí a zároveň s počtem trvale bydlících obyvatel větším než 2 000 osob.

B.4. Zdůvodnění potřeby pořízení

Ministerstvo zemědělství zajišťuje podle § 29 odst. 1 písm. c) zákona č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu a o změně některých zákonů (zákon o vodovodech a kanalizacích), ve znění pozdějších předpisů, zpracování plánu (koncepce) rozvoje vodovodů a kanalizací na území České republiky.

Plány rozvoje vodovodů a kanalizací krajů (PRVKÚK) byly zpracovány na základě § 4 zákona č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu a o změně některých zákonů (zákon o vodovodech a kanalizacích), ve znění pozdějších předpisů. Jsou základním prvkem plánování v oboru vodovodů a kanalizací a mají za cíl analyzovat podmínky pro zajištění žádoucí úrovně vodohospodářské infrastruktury kraje.

Plány rozvoje vodovodů a kanalizací krajů (PRVKÚK) jsou podkladem pro Plán rozvoje vodovodů a kanalizací České republiky (PRVKÚ ČR).

Plány rozvoje vodovodů a kanalizací slouží jako podklad orgánům státní správy a samosprávy při prosazování veřejného zájmu a uplatňování jejich rozhodovacích pravomocí.

Plány rozvoje vodovodů a kanalizací krajů (PRVKÚK) byly zpracovány s výhledem na cca 10 let (to znamená do roku 2015). Tuto skutečnost respektuje i Plán rozvoje vodovodů a kanalizací ČR (PRVKÚ ČR).

Plán hlavních povodí České republiky obsahuje v části plánování v oblasti vod a koncepce rozvoje vodovodů a kanalizací rámcový cíl zpracovat do konce roku 2007 Plán rozvoje vodovodů a kanalizací České republiky (PRVKÚ ČR).

Za vodohospodářskou službu se považují v souladu s odstavcem 38, čl. 2 Rámcové směrnice 2000/60/ES, kterým se stanoví rámec pro činnosti ve vodní politice, „veškeré činnosti, které zajišťují pro domácnosti, veřejné instituce nebo jakoukoliv hospodářskou činnost:

- odběr, vzdouvání, jímání, úpravu a rozvod povrchových a podzemních vod a dále
- odvádění a čištění odpadních vod s následným vypouštěním do povrchových vod.“

Vlastníci a provozovatelé vodovodů a kanalizací pro veřejnou potřebu poskytují v sektoru zásobování pitnou vodou, odvádění a čištění odpadních vod služby ve veřejném zájmu, a to v prostředí přirozeného monopolu. Dlouhodobé zajištění veřejného zájmu je odůvodněno zejména potřebami:

- životní a sociální úrovně i kvalitního života a zdraví obyvatel,
- hospodářského a územního rozvoje měst a obcí,
- zdravého životního prostředí,
- hospodářského rozvoje v průmyslu a dalších sektorech,
- řešení potenciálních krizových situací.

B.5. Základní principy a postupy (etapy) řešení

PRVKÚ ČR vychází ze základních principů Strukturální politiky a principů Strategie udržitelného rozvoje (SUR).

Princip partnerství a interaktivity - zpracování PRVKÚ ČR je založeno na partnerství a interaktivní spolupráci mezi zadavatelem (MZe), zpracovatelem PRVKÚ ČR (HYDROPROJEKT CZ, a.s.) a zpracovatelem SEA (DHW CR, spol. s r.o.).

Princip subsidiarity – PRVKÚ ČR vymezuje rozhodovací procesy, které se budou řešit na úrovni celostátní (MZe) a krajské úrovni (krajské úřady).

Princip stability operace (udržitelnosti projektu)¹ uplatňovaný v PRVKÚ ČR vzhledem ke každému typu projektů pro zajištění udržitelnosti dopadů a výsledků projektu.

Princip doplňkovosti (adicionality) - uvedený v návrhu Nařízení Rady o všeobecných ustanoveních pro ERDF, ESF a Fond soudržnosti (čl. 13)². V souladu s tímto principem nebudou prostředky ze strukturálních fondů nahrazovat veřejné výdaje nebo rovnocenné výdaje vynakládané členskými státy.

Princip sdílení informací - každý z uživatelů „Plánu rozvoje vodovodů a kanalizací krajů“ zajišťuje i sdílí různé informace, a to na úrovni Ministerstva zemědělství ČR, krajského úřadu, úřadu obce s rozšířenou působností, vlastníka vodovodu nebo provozovatele vodovodu.

V souladu s článkem 3 návrhu Všeobecného nařízení by měly aktivity financované z fondů respektovat priority Společenství ohledně trvale udržitelného rozvoje, a to prostřednictvím aktivit pro posílení hospodářského růstu, konkurenceschopnosti a zaměstnanosti, sociální inkluze a ochrany životního prostředí a zlepšení jeho kvality.

V PRVKÚ ČR budou také respektovány zásady politiky Společenství v oblasti ochrany EVL a PO soustavy NATURA 2000, jejichž cílem je zachování biodiverzity (druhové pestrosti).

V rámci projektu „Vypracování analýzy plánů rozvoje vodovodů a kanalizací v nadobecní části s vymezením souhrnných bilancí zdrojů a potřeb vody“ byly v jeho I. etapě prověřeny

¹ V souladu s čl. 56 Nařízení rady o všeobecných zásadách pro Evropský fond regionálního rozvoje, Evropský sociální fond a Fond soudržnosti ze dne 21. prosince 2005.

² Návrh Nařízení rady o všeobecných zásadách pro Evropský fond regionálního rozvoje, Evropský sociální fond a Fond soudržnosti, prezentovaný 21. prosince 2005

zpracované krajské „Plány rozvoje vodovodů a kanalizací“, ve II. etapě byla připravena metodika pro zpracování „Plánu rozvoje vodovodů a kanalizací České republiky“, ve III. etapě byl proveden popis vodovodních a kanalizačních systémů v členění Souhrnné zprávy, která je založena na souhrnu Popisu nadobecních systémů vodovodů a kanalizací podle jednotlivých 14 krajů.

V „Plánu rozvoje vodovodů a kanalizací“ jsou definovány nadregionální systémy vodovodů a kanalizací, které svým rozsahem překračují působnost krajů. Z pohledu celé ČR je řešeno nouzové zásobování pitnou vodou a aglomerace.

Krajské plány byly spolufinancovány Ministerstvem zemědělství, které se logicky podílelo na řízení procesu zpracování krajských plánů (PRVKÚK) s ohledem na následnou tvorbu celostátního plánu (PRVKÚ ČR). Zástupci Ministerstva zemědělství byli členy řídicích orgánů pro zpracování krajských plánů a všechny návrhy byly postupně projednány a vzájemně odsouhlaseny se zástupci dotčených měst a obcí, provozovatelů vodovodů a kanalizací apod.

Jednotlivé krajské plány byly projednány v meziresortním řízení mezi zadavatelem a MZe, dále s MŽP a MZ. PRVKÚ ČR bude zpracován pro celé území České republiky s výhledem do roku 2015.

Postup posouzení PRVKÚ ČR je přílohou č. 2 tohoto oznámení.

B.6. Hlavní cíle

Při formulaci hlavních cílů PRVKÚ ČR se zadavatel přiklonil k následujícím cílům uvedeným v kapitole 3.2 nadřazené Koncepce vodohospodářské politiky MZe po vstupu do EU (2004-2010), které byly využity při posuzování vlivů PRVKÚ ČR na životní prostředí.

B.6.1 Strategický cíl

Zabezpečení bezproblémového zásobování obyvatel kvalitní pitnou vodou a odkanalizování a čištění odpadních vod

Strategickým cílem oboru vodovodů a kanalizací je zabezpečení bezproblémového zásobování obyvatel nezávadnou a kvalitní pitnou vodou a efektivní likvidace odpadních vod bez negativních dopadů na životní prostředí, a to za sociálně únosné ceny.

Jen tak lze zajistit předpoklady pro ekonomický i sociální rozvoj České republiky jako členské země Evropské unie založené na principech trvalé ekonomické a ekologické udržitelnosti v prostředí, jako předpoklad hospodářského růstu České republiky a vysoké životní úrovně a kvality života jejích obyvatel.

Splnění strategického cíle bude zajištěno pomocí hlavních / prioritních cílů.

B.6.2 Hlavní / prioritní cíle

Vybrané hlavní / prioritní cíle Koncepce vodohospodářské politiky MZe po vstupu do EU na období 2004-2010 týkající se zabezpečení zásobování pitnou vodou, odkanalizování a čištění odpadních vod jsou následující:

- 3.2.1 Zabezpečovat rozvoj vodohospodářské infrastruktury vodovodů, kanalizací a čistíren odpadních vod a jejího kvalitního provozování v souladu s požadavky právních předpisů Evropských společenství. Tento cíl přitom zahrnuje níže uvedené dílčí / specifické cíle:

- *Zvýšit počet obyvatel připojených na vodovody pro veřejnou potřebu v souladu se závazkem České republiky podle Protokolu o vodě a zdraví.*
 - *Dosáhnout stavu, aby surová vody splňovala požadavky na její jakost v souladu s vyhláškou č. 146/2004 Sb., kterou se provádí zákon o vodovodech a kanalizacích, ve znění pozdějších předpisů.*
 - *Urychlit obnovu poruchových a zastaralých vodárenských sítí a snížit tak jednak počty havárií a související negativní důsledky, zejména na infrastrukturu měst, tak i ztráty vody, které stále překračují úroveň nejvyspělejších států EU.*
 - *Dosáhnout v České republice ztráty pitné vody v rozvodných sítích pod úroveň 5 000 l/km/den, dlouhodobě pak na úroveň nejvyspělejších států Evropské unie.*
 - *Dlouhodobě zajistit přístup obyvatel ke kvalitním zdrojům pitné vody, zejména náhradou či sanací nevyhovujících individuálních zdrojů pitné vody nebo připojením na vodárenský systém.*
 - *Zabezpečit výstavbu chybějící vodohospodářské infrastruktury (čistírny odpadních vod a kanalizační systémy) a zlepšení technologií čištění odpadních vod v aglomeracích o velikosti nad 2 000 ekvivalentních obyvatel za účelem splnění požadavků směrnice 91/271/EHS o čištění městských odpadních vod do konce roku 2010.*
 - *Zabezpečit potřebná opatření na kanalizačních systémech včetně výstavby a obnovy čistíren odpadních vod v obcích o velikosti pod 2 000 ekvivalentních obyvatel, kde existuje zkolaudovaná a funkční kanalizace pro veřejnou potřebu, ke splnění požadavků směrnice 91/271/EHS o čištění městských odpadních vod do konce roku 2010.*
- 3.2.2 Zefektivnit činnost státní správy a průběžně zkvalitňovat příslušné právní předpisy.
- 3.2.3 Vytvořit Koncepci rozvoje vodovodů a kanalizací České republiky jako součást plánování v oblasti vod.
- 3.2.4 Vytvářet a podporovat příslušné finanční zdroje pro rozvoj a obnovu vodohospodářské infrastruktury vodovodů, kanalizací a čistíren odpadních vod.
- 3.2.5 V působnosti Ministerstva zemědělství regulovat obor vodovodů a kanalizací, to znamená zejména: prosazovat a uplatňovat ochranu spotřebitelů, podporovat hospodářskou soutěž v prostředí přirozeného monopolu tohoto oboru k uspokojování požadavků na dodávku pitné vody, odvádění a čištění odpadních vod včetně nákladů, zajistit dohled nad zpracováním a plněním plánů financování obnovy vodovodů a kanalizací a poskytovat veřejnosti objektivní informace z oboru vodovodů a kanalizací.
- 3.2.6 Zdokonalit systém zabezpečení vodohospodářských služeb obyvatelstvu za mimořádných okolností (následkem přírodních katastrof nebo krizových situací).

Hlavní cíle budou v další fázi zpracování PRVKÚ ČR upřesňovány.

B.7. Přehled uvažovaných variant řešení

Předložený „Plán rozvoje vodovodů a kanalizací České republiky“ je rozpracován v jedné variantě.

B.8. Vztah k jiným koncepcím a možnost kumulace vlivů na životní prostředí a veřejné zdraví s jinými záměry

PRVKÚ ČR má přímý či nepřímý vztah k následujícím strategickým dokumentům:

- Strategie udržitelného rozvoje ČR 2004
- Státní politika životního prostředí 2004 - 2010
- zpracováváný Plán hlavních povodí ČR 2006
- Strategie hospodářského růstu ČR 2005
- Koncepce vodohospodářské politiky MZe po vstupu do EU na období 2004 - 2010
- Koncepce agrární politiky ČR pro období po vstupu do EU na období 2004 – 2013
- Bezpečnostní strategie ČR přijaté vládou v roce 1999
- Strategie ochrany před povodněmi na území ČR 2000
- Národní lesnický program ČR
- Operační program Rozvoj venkova a multifunkčního zemědělství na období 2004-2006
- Horizontální plán rozvoje venkova ČR na období 2004-2006
- Plán odpadového hospodářství ČR 2003
- Státní surovinová politika
- Strategie ochrany klimatického systému Země v ČR 1999
- Akční program zdraví a životního prostředí České republiky 1998
- Dlouhodobý program zlepšování zdravotního stavu obyvatelstva ČR - Zdraví pro všechny v 21.století 2002
- Národní program na podporu úspor energie a využití obnovitelných a druhotných zdrojů energie 2006
- Rámcová úmluva o změně klimatu 1992
- Národní program snižování emisí ČR
- Národní strategie ochrany biologické rozmanitosti 2005
- zpracováváný Národní rozvojový plán ČR na období 2007-2013
- zpracováváná Politika územního rozvoje ČR 2006.

V obecné úrovni lze konstatovat, že bude docházet ke kumulaci pozitivních i potenciálních negativních vlivů PRVKÚ ČR s vlivy ostatních strategických dokumentů. V konkrétní rovině bude docházet ke kumulaci vlivů jednotlivých projektů, které se budou v rámci jednotlivých strategických dokumentů realizovat a které budou hodnoceny z hlediska jejich vlivů na životní prostředí (EIA). Smyslem posuzování vlivů strategických dokumentů i konkrétních projektů realizovaných v jejich rámci na životní prostředí přitom je maximalizovat jejich pozitivní a minimalizovat jejich negativní vlivy.

B.9. Předpokládaný termín dokončení

Prosinec 2007

B.10. Návrhové období

„Plán rozvoje vodovodů a kanalizací České republiky“ je rozpracován na výhledové období do roku 2015.

B.11. Způsob schvalování

Plán rozvoje vodovodů a kanalizací České republiky bude projednán a schválen Ministerstvem zemědělství ČR a předložen vládě ČR pro informaci.

ČÁST C. ÚDAJE O DOTČENÉM ÚZEMÍ

C.1. Vymezení dotčeného území

Plán rozvoje vodovodů a kanalizací se zpracovává pro celou Českou republiku s výhledem do roku 2015. Podkladem pro zpracování Plánu rozvoje vodovodů a kanalizací České republiky jsou Plány rozvoje vodovodů a kanalizací krajů (PRVKÚK), které byly v období září 2004 až květen 2006 schváleny zastupitelstvy jednotlivých krajů.

C.2. Výčet dotčených územních samosprávných celků, které mohou být koncepcí ovlivněny

Územně samosprávné členění České republiky vychází ze základních jednotek – obcí a vyšších územně samosprávných celků. Jako vyšší územně samosprávné celky jsou definovány kraje. Předpokládá se ovlivnění území všech krajů České republiky:

- Hlavní město Praha (VÚSC Pražský kraj)
- Středočeský kraj se sídlem v Praze
- Jihočeský kraj se sídlem v Českých Budějovicích
- Plzeňský kraj se sídlem v Plzni
- Karlovarský kraj se sídlem v Karlových Varech
- Ústecký kraj se sídlem v Ústí nad Labem
- Liberecký kraj se sídlem v Liberci
- Královéhradecký kraj se sídlem v Hradci Králové
- Pardubický kraj se sídlem v Pardubicích
- Kraj Vysočina se sídlem v Jihlavě
- Jihomoravský kraj se sídlem v Brně
- Zlínský kraj se sídlem ve Zlíně
- Olomoucký kraj se sídlem v Olomouci
- Moravskoslezský kraj se sídlem v Ostravě.

C.3. Základní charakteristiky stavu životního prostředí v dotčeném území

C.3.1 Ovzduší

Emisní situace

Emise znečišťujících látek

Zdroje znečišťování ovzduší se podle zákona č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), v platném znění, dělí na stacionární (zvláště velké, velké, střední a malé) a mobilní. Zvláště velké, velké a střední zdroje jsou sledovány jako bodové zdroje jednotlivě, malé zdroje plošně na úrovni obcí, mobilní zdroje liniově (vybrané sčítané úseky) a plošně (ostatní silnice) na úrovni krajů ČR. Údaje o emisích znečišťujících látek a další technické údaje o zdrojích znečišťování ovzduší jsou evidovány v databázích REZZO (Registr emisí a zdrojů znečišťování ovzduší).

Celkové emise hlavních znečišťujících látek v ČR v roce 2004 a podíly jednotlivých kategorií zdrojů REZZO 1 – 4 jsou přehledně uvedeny v následující tabulce C1. Emise zahrnují rovněž celkové emise z dopravy a provozu ostatních mobilních prostředků, včetně otěrů silnic, brzd a pneumatik.

Tabulka C1 Celkové emise vybraných základních znečišťujících látek v roce 2004*

Kategorie zdrojů	TZL		SO ₂		NO _x		CO		VOC		NH ₃	
	tis.t	%	tis.t	%	tis.t	%	tis.t	%	tis.t	%	tis.t	%
Zvláště velké a velké zdroje	13,3	17	183,8	80	145,1	42	170,1	29	20,2	10	16,1	20
Střední zdroje	4,7	6	6,3	3	6,1	2	6,4	1	4,3	2	12,0	15
Malé zdroje	29,0	38	33,7	14	13,2	4	102,1	18	106,7	54	51,3	63
Celkem stacionární zdroje	47,0	61	223,8	97	164,4	48	278,6	48	131,2	66	79,4	98
Mobilní **	29,5	39	6,0	3	175,9	52	299,4	52	66,5	34	2,0	2
Celkem	76,5	100	229,8	100	340,3	100	578,0	100	197,7	100	81,4	100

Zdroj: Zpráva o ŽP ČR 2004

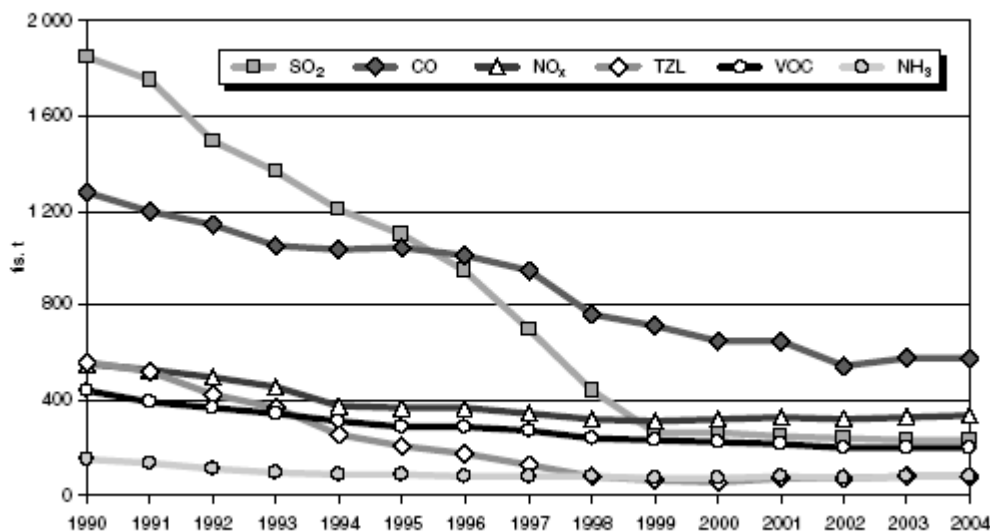
Pozn: * údaje před validací (předběžné)

** uvedené údaje zahrnují emise z celkového prodeje pohonných hmot, tj. včetně těch, kterými jsou spotřebovány mimo území ČR

Problematickou skupinou jsou mobilní zdroje, u nichž je v posledních letech zaznamenán nárůst emisí spojený se zvyšujícími se spotřebami pohonných hmot a nárůstem přepravních výkonů jak v individuální dopravě, tak v nákladní vnitrostátní i tranzitní dopravě.

Vývoj celkových emisí vybraných základních znečišťujících látek v letech 1990 až 2004 je uveden na následujícím obrázku C1.

Obrázek C1 Vývoj emisí hlavních znečišťujících látek 1990 - 2004

Pozn.: údaje za rok 2004 jsou předběžné

TZL – od roku 2001 připočteny emise z otěrů vozovek, pneumatik a brzdných systémů u silniční dopravy cca 17 tis. t

NH₃ – emise ze zemědělství jsou od roku 2003 vypočítávány podle nové metodiky

– od roku 2003 jsou doplněny emise mobilních zdrojů ve výši cca 2 tis. t

Z obrázku C1 je jednoznačně vidět pokles emisí SO₂ a TZL v letech 1990 – 1995, který byl způsoben investicemi do odsiřování zdrojů v oblasti energetiky a hospodářskými změnami. Rovněž docházelo ke snižování NO_x, CO a VOC v důsledku realizace opatření reagujících na změny legislativních předpisů.

Imisní situace

V oblasti ochrany ovzduší je vytvořena a dále rozvíjena celá soustava nástrojů pro objektivní sledování a hodnocení stavu a vývoje kvality ovzduší na území ČR. Mezi tyto nástroje patří například imisní monitorovací stanice, evidence a sledování množství emisí ze zdrojů znečišťování ovzduší, sítě pro sledování atmosferické depozice, prostředky pro shromažďování, archivaci a verifikaci imisních a emisních údajů a jiné.

Makroimisní charakteristika

Oblasti se zhoršenou kvalitou ovzduší se podle zákona č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší, v platném znění vymezují jako území v rámci zóny nebo aglomerace, na kterém došlo k překročení hodnoty imisního limitu pro jednu nebo více znečišťujících látek. Mezi aglomerace patří Praha, Brno a Moravskoslezský kraj, do zón pak patří ostatní kraje ČR. Výsledky modelových výpočtů oblastí s překročenými imisními limity pro ochranu lidského zdraví – pro jednotlivé zóny/aglomerace v roce 2004 jsou uvedeny v následující tabulce C2 jako podíl území s překročenými limity na celkovém území zóny/aglomerace.

Tabulka C2 Překračování imisních limitů pro ochranu zdraví v roce 2004

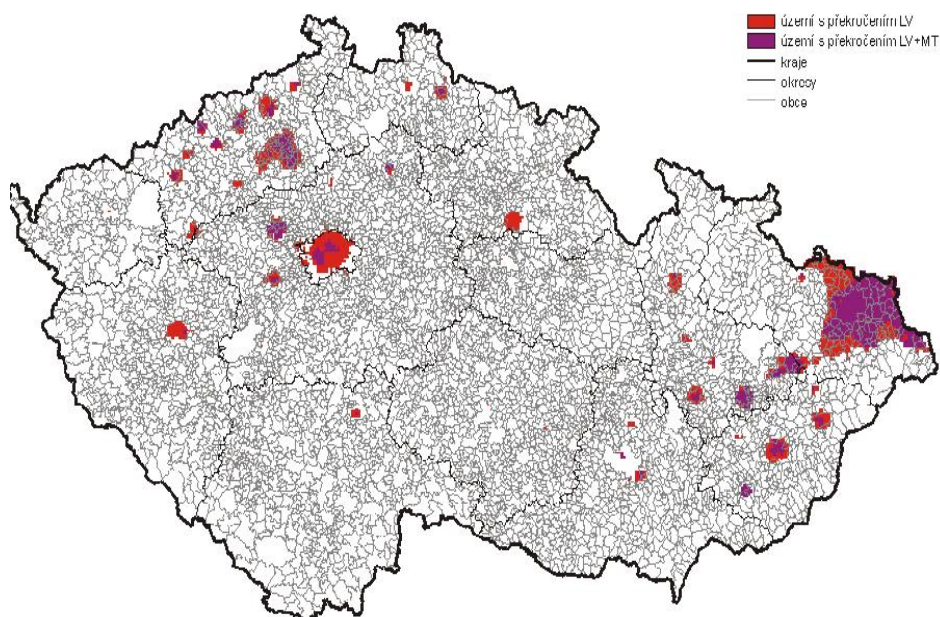
Zóna/Aglomerace	NO ₂ roční průměr >40 µg.m ⁻³	PM10 36.nejvyšší 24 h průměr >50 µg.m ⁻³ >35x/rok	PM10 roční průměr >40µg.m ⁻³	Benzen roční průměr >5 µg.m ⁻³	CO max.denní 8h klouzavý průměr >10 000 µg.m ⁻³	Souhrn	B(a) P roční průměr >1 ng.m ⁻³	Cd roční průměr > 5 ng.m ⁻³	PM10 36.nejvyšší 24h průměr>µg.m ⁻³	PM10 roční průměr >41,6µg.m ⁻³	Souhrn
Praha	6,4	26,4	7,5	-	1,0	28,0	62,3	-	12,7	4,8	12,9
Středočeský kraj	-	1,5	0,2	-	-	1,5	0,3	-	0,7	0,1	0,7
Jihočeský kraj	-	0,2	-	-	-	0,2	-	-	-	-	-
Plzeňský kraj	-	0,3	-	-	-	0,3	0,9	-	0,1	-	0,1
Karlovarský kraj	-	0,1	-	-	-	0,1	-	-	-	-	-
Ústecký kraj	-	9,9	0,7	-	-	10,0	1,6	-	3,8	0,4	4,0
Liberecký kraj	-	0,4	-	-	-	0,4	-	1,5	-	-	-
Královéhradecký kraj	-	-	-	-	-	-	1,3	-	-	-	-
Pardubický kraj	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Vysočina	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Brno	-	10,0	-	-	-	10,0	-	-	3,2	-	3,2
Jihomoravský kraj	-	0,4	-	-	-	0,4	-	-	0,1	-	0,1
Olomoucký kraj	-	6,5	0,2	-	-	6,5	-	-	3,4	0,2	3,4
Zlínský kraj	-	5,8	-	-	-	5,8	-	-	2,1	-	2,1
Moravskoslezský kraj	-	22,1	12,7	2,0	-	22,5	26,2	-	17,3	9,6	18,5

Zdroj: Věstník MŽP

Z výše uvedených údajů vyplývá, že imisní zátěž suspendovanými částicemi představuje velmi významný plošný problém. V případě benzenu se jedná o problém bodový.

Od roku 2006 jsou oblasti se zhoršenou kvalitou ovzduší vyhlášovány na úrovni územních jednotek obcí se stavebním úřadem. Grafické znázornění oblastí se zhoršenou kvalitou ovzduší (OZKO), vyhlášených na základě imisních dat z roku 2004 je uvedeno v následujícím obrázku.

Obrázek C2 Vyznačení oblastí se zhoršenou kvalitou ovzduší vzhledem k limitům pro ochranu lidského zdraví, 2004

V roce 2004 žilo v OZKO (bez zahrnutí ozónu) na celém území České republiky přibližně 356 000 obyvatel, což je zhruba 3,5 % všech obyvatel České republiky. Z toho více než 213 000 obyvatel žilo v oblastech, kde byly kromě samotných imisních limitů překročeny také meze tolerance.

Z obrázku C2 je patrné, že aglomerace Moravskoslezský kraj je vzhledem ke své homogenitě největší velkoplošnou oblastí se zhoršenou kvalitou ovzduší na území České republiky. Celková výměra OZKO (bez zahrnutí ozónu a benzo(a)pyrenu) činila v roce 2003 téměř 2000 km² a v roce 2004 více než 1200 km².

Příčinou zhoršeného imisního stavu mohou být jak nepříznivé klimatické podmínky (častější výskyt dlouhých suchých období, prudké přívalové deště, které vyplavují částice na povrch vozovek atp.), tak nárůst primárních zdrojů emisí, především z dopravy. Částečně lze vysvětlit nárůst problému s tuhými částicemi také postupným prosazováním diesellových motorů i v kategorii osobních vozidel. I přes vylepšení technického stavu vozidel nedochází k celkovému snižování emisí z dopravy.

C.3.2 Voda

Kvantitativní údaje

V roce 2004 spadlo na území ČR průměrně 680 mm srážek, což představuje 101 % srážkového normálu vzhledem k dlouhodobému průměru za období 1961–1990. Srážkově byl tedy rok 2004 na území ČR normální.

Za kalendářní rok 2004 oteklo z území ČR 12 796 mil. m³ vody. V roce 2004 bylo odebráno 1 626,1 mil. m³ povrchových vod z vodních toků a nádrží, 401,9 mil. m³ podzemních vod a do povrchových vod bylo vypuštěno 2 024,0 mil. m³ odpadních a důlních vod.

V roce 2006 došlo k významným povodňovým situacím, lze tedy označit rok 2006 za rok relativního „povodňového neklidu“ po extrémním roce 2002. Výskyt povodňových situací byl spojen zejména s jarním táním sněhu.

Kvalitativní údaje

Bodové zdroje znečištění

Jakost povrchových vod ovlivňují především bodové zdroje znečištění (města a obce, průmyslové závody a zemědělské objekty soustředěné živočišné výroby). V letech 1990 až 2004 došlo k významnému poklesu vypouštěného znečištění zejména v ukazatelích biochemická spotřeba kyslíku, chemická spotřeba kyslíku, nerozpuštěné látky a v ukazateli rozpuštěné anorganické soli.

Mezi bodové zdroje znečištění patří i ČOV. V tabulce na následující straně je uvedeno množství znečištění v t/rok, které bylo vypuštěno z ČOV v jednotlivých krajích v roce 2004.

Plošné zdroje znečištění

Jakost povrchových a podzemních vod významně ovlivňuje rovněž plošné znečištění - zejména znečištění vlivem zemědělského hospodaření, atmosferickými depozicemi a erozními splachy z terénu. S pokračujícím výrazným poklesem znečištění z bodových zdrojů se stává převažujícím zdrojem plošné znečištění.

Havarijní znečištění

Na jakost povrchových a podzemních vod negativně působí i havarijní znečištění. V roce 2004 bylo v ČR zaznamenáno celkem 84 případů havarijního znečištění nebo ohrožení jakosti vod, z toho na podzemních vodách zaznamenáno 5 případů, na povrchových vodách 57 případů, úniky ropných látek do povrchových vod představovaly 21 případů a 1 případ představoval únik těžkých kovů.

Mikrobiální znečištění

Mikrobiální znečištění toků je významným faktorem zejména při úpravě povrchové vody na vodu pitnou a při užívání povrchových vod ke koupání. Vyhodnocení relevantních ukazatelů v profilech státní sítě ukazuje, že mikrobiální znečištění toků v ČR je vysoké. Toto znečištění pochází především z komunálních zdrojů znečištění.

Zvlášť nebezpečné a nebezpečné látky

Význam problematiky nebezpečných látek ve vodním prostředí roste, rozšiřuje se také rozsah sledovaných látek. Trvalým úkolem v tomto směru je proto zamezit jejich únikům. Důležité je jejich dohledávání ve vodním prostředí, u možných zdrojů znečištění a integrovaná prevence emisí.

Tabulka C3 Znečištění na čistírnách odpadních vod v ČR v tunách za rok 2004

Území, kraj	Znečištění na ČOV t/rok									
	BSK ₅		CHSK _{Cr}		NL		N _{Celk.} *		P _{Celk.} *	
	Na přítoku	Na odtoku	Na přítoku	Na odtoku	Na přítoku	Na odtoku	Na přítoku	Na odtoku	Na přítoku	Na odtoku
Hl. město Praha	30 662,00	840,00	79 165,00	5 447,00	50 559,00	1 462,00	7 155,00	2 645,00	1 005,00	153,00
Středočeský	20 023,70	623,34	43 180,87	4 476,31	20 264,83	915,62	2 922,29	1 194,28	759,81	185,62
Jihočeský	18 288,78	736,55	38 201,30	3 088,65	19 456,87	732,36	2 024,20	857,29	437,53	89,93
Plzeňský	15 290,91	261,85	33 135,35	1 454,18	15 289,84	314,08	2 396,03	607,90	462,94	112,54
Karlovarský	5 698,60	202,91	13 373,31	1 084,12	6 883,42	359,03	658,21	247,80	236,38	60,75
Ústecký	13 869,22	335,07	29 357,04	1 925,81	20 480,82	457,50	643,79	426,21	333,50	87,70
Liberecký	4 485,11	187,83	12 209,17	1 136,44	5 724,85	298,64	699,63	339,38	188,59	42,21
Královéhradecký	13 155,01	368,12	26 439,58	1 702,86	12 885,34	507,84	1 527,63	735,30	320,48	104,22
Pardubický	7 492,43	203,32	14 584,15	1 183,56	6 112,23	304,47	885,25	467,25	202,85	70,69
Vysočina	13 011,59	442,02	24 675,30	1 979,95	12 256,85	498,05	2 018,97	856,15	370,56	87,26
Jihomoravský	18 464,85	465,84	41 903,14	2 531,88	22 561,45	920,02	3 519,10	1 104,06	635,47	130,26
Olomoucký	10 936,96	306,33	24 541,44	1 882,76	10 575,89	468,66	1 802,60	762,23	308,42	75,67
Zlínský	10 190,51	255,53	22 342,67	1 323,14	11 257,07	306,75	1 773,13	587,03	301,11	86,71
Moravskoslezský	24 051,66	570,42	48 823,42	3 061,38	25 813,92	728,74	18 159,82	7 058,39	648,03	161,76
ČR	205 621,33	5 799,13	451 931,74	32 278,04	240 122,38	8 273,76	46 185,65	17 888,27	6 210,67	1 448,32

Zdroj: ČSU

Pozn. * Ukazatel znečištění není zjišťován ze všech sledovaných ČOV

Jakost povrchových vod

Pro hodnocení znečištění byla použita klasifikace jakosti povrchových vod podle ČSN 757221, údaje byly převzaty ze státní sítě sledování jakosti povrchových vod, provozované ČHMÚ.

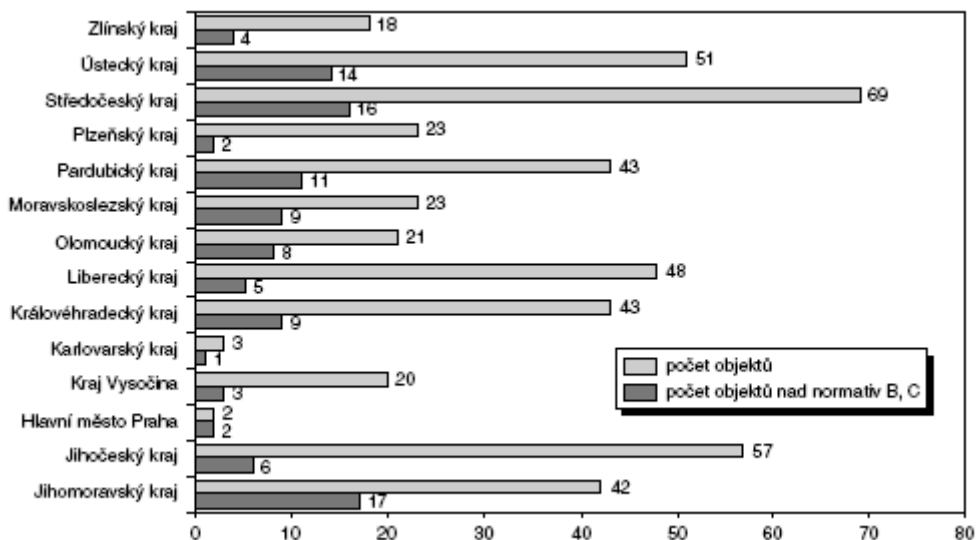
Celkově lze konstatovat, že z dlouhodobého hlediska se jakost vody v tocích trvale zlepšuje. Od počátku 90. let výrazně poklesl v rámci sledovaných profilů jakosti povrchových vod počet profilů s nejhoršími třídami jakosti (V. a IV.). Postupně došlo k eliminaci V. třídy jakosti vod (velmi silně znečištěná voda). Přes dosažené zlepšení však nelze považovat současný stav za zcela vyhovující, problematické jsou hlavně úseky vodních toků s menší vodností a vysokou kumulací zdrojů znečištění.

Jakost podzemních vod

Hodnocení jakosti podzemních vod se provádí srovnáním naměřených hodnot ukazatelů jakosti podzemních vod s hodnotami mezi analytických stanovení, s hodnotami kritérií A, B a C podle Metodického pokynu odboru pro ekologické škody MŽP – kritéria znečištění zemin a podzemní vody z roku 1996 a s limity pro pitnou vodu dle vyhlášky MZ č. 252/2004 Sb., kterou se stanoví hygienické požadavky na pitnou a teplou vodu a četnost a rozsah kontroly pitné vody, ve znění pozdějších předpisů.

V oblasti jakosti podzemních vod došlo v roce 2004 ve srovnání s rokem 2003 k mírnému zlepšení.

Obrázek C3 Objekty státní sítě jakosti podzemních vod v jednotlivých krajích za rok 2004

Z celkového hodnocení objektů vyplývá, že nejvýraznějšími ukazateli znečištění jsou dusíkaté látky (zejména dusičnany a amonné ionty), chloridy a kovy (zejména Al). Organické látky se na znečištění podzemních vod podílejí v menší míře.

Zásobování pitnou vodou

Z vodovodů pro veřejnou potřebu bylo zásobováno v roce 2005 pitnou vodou 91,6 % obyvatel. Z hlediska potřeby vody a stávající bilance nedochází k nárůstu spotřeby, provozovatelé vodovodů spíše udávají její snižování nebo stagnaci, což lze vysvětlit nárůstem cen za odběr pitné vody.

Nejvyšší podíl obyvatel zásobených pitnou vodou z vodovodů pro veřejnou potřebu byl v roce 2005 v Hlavním městě Praze (99,5 %) a v Karlovarském kraji (98,1 %), nejnižší podíl obyvatel zásobených pitnou vodou je v kraji Plzeňském (81,2 %) a Středočeském (82,0 %). Délka vodovodní sítě byla v roce 2005 prodloužena celkem o 1 199 km a dosáhla délky 69 358 km. Přehled zásobování vodou z vodovodů pro veřejnou potřebu v letech 1989 a 1999 až 2005 je uveden v následující tabulce C4.

Tabulka C4 Zásobování vodou z vodovodů pro veřejnou potřebu v letech 1989 a 1999 – 2005

Ukazatel	Měrná jednotka	1989	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005
Obyvatelé (střední stav)	tis. obyvatel	10 364	10 283	10 273	10 287	10 201	10 201	10 207	10 234
Obyvatelé skutečně zásobováni vodou z vodovodů pro veřejnou potřebu	tis. obyvatel	8 537	8 936	8 952	8 981	9 156	9 179	9 346	9 376
	% obyvatel	82,4	86,9	87,1	87,3	89,8	89,8	91,6	91,6

Zdroj: ČSU

Údaje za vodovody a kanalizace hlavních provozovatelů

Na území České republiky jsou vymezeny chráněné oblasti přirozené akumulace vod (CHOPAV). Jednou z nejvýznamnějších oblastí je Liberecký kraj, kde téměř z 60% celkové rozlohy kraje zaujímají CHOPAV – Jizerské hory, Krkonoše a Severočeská křída.

Odvádění a čištění odpadních vod

U všech aglomerací v ČR větších než 10 000 EO jsou vybudovány čistírny odpadních vod alespoň se základním mechanicko-biologickým čištěním (ve smyslu směrnice Rady 91/271/EHS o čištění městských odpadních vod). Celkový počet čistíren odpadních vod s mechanicko-biologickým čištěním vod v České republice za rok 2004 je uveden v následující tabulce C5.

Tabulka C5 Celkový počet čistíren odpadních vod v ČR v roce 2004

Území, kraj	Počet ČOV celkem	Celková kapacita ČOV m ³ /den	Počet ČOV				
			mechanických	mechanicko-biologických			
				celkem	z toho s dalším odstraňováním		
N	P	N + P					
Hl. město Praha	22	631 495	0	22	2	3	11
Středočeský	335	318 955	10	325	92	23	55
Jihočeský	268	266 489	15	253	73	3	29
Plzeňský	157	175 978	1	156	24	2	20
Karlovarský	90	145 487	6	84	16	4	8
Ústecký	205	287 703	10	195	11	2	9
Liberecký	78	162 535	4	74	5	2	8
Královéhradecký	109	307 822	11	98	27	1	8
Pardubický	81	136 833	3	78	15	5	10
Vysočina	172	189 764	9	163	24	11	40
Jihomoravský	153	311 816	1	152	60	8	29
Olomoucký	120	236 904	2	118	22	0	10
Zlínský	79	187 363	1	78	27	2	13
Moravskoslezský	137	506 099	18	119	35	1	16
ČESKÁ REPUBLIKA	2 006	3 865 243	91	1 915	433	67	266

Zdroj: ČSU

V ČR žilo v roce 2005 v domech připojených na kanalizaci pro veřejnou potřebu celkem 79,1 % obyvatel. Nejvyšší podíl obyvatel připojených na kanalizaci je v Hlavním městě Praze (99,2 %) a Karlovarském kraji (91,5 %), nejnižší podíl je ve Středočeském kraji (63,6 %), s odstupem následuje kraj Pardubický (68,2 %). Přehled odvádění a čištění odpadních vod z kanalizací pro veřejnou potřebu v roce 1989 a v letech 1999 až 2005 je uveden v následující tabulce C6. Délka kanalizační sítě v ČR byla prodloužena o 3 015 km a dosáhla délky 36 233 km.

Tabulka C6 Odvádění a čištění odpadních vod z kanalizací pro veřejnou potřebu v letech 1989 a 1999 – 2005

Ukazatel	Měrná jednotka	1989	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005
Obyvatelé (průměrný počet)	tis. obyv.	10 364	10 283	10 273	10 287	10 201	10 201	10 207	10 234
Obyvatelé bydlících v domech připojených na kanalizaci pro veřejnou potřebu	tis. obyv.	7 501	7 666	7 685	7 706	7 899	7 928	7 947	8 099
	%	72,4	74,6	74,8	74,9	77,4	77,7	77,9	79,1

Zdroj: ČSU

Údaje za vodovody a kanalizace hlavních provozovatelů

Z tabulky vyplývá, že na území České republiky bylo v roce 2005 z celkového počtu obyvatel 10 234 000 napojeno na veřejnou kanalizaci pouze 8 099 000 osob, což je 79,1% osob.

Monitoring

V roce 2004 se prováděl monitoring kvality podzemních a povrchových vod, dále pokračovalo sledování kontaminace biomasy škodlivými látkami na 19 závěrových profilech hlavních řek ČR.

Výsledky akumulčního biomonitoringu ukazují na znečištění chlorovanými pesticidy v závěrových profilech Labe, Bíliny a Vltavy (p,p'-DDT) a Dyje (p,p'-DDE). Poměrně vysoké hodnoty PCB v indikátorových organizmech se vyskytovaly na sledovaných profilech jižní i severní Moravy, v Čechách na Vltavě, Ohři, Lužické Nise a na Labi. Vysoké koncentrace Hg (v indikátorových rybách) byly nalezeny na Vltavě, Bílině a v Děčíně. Nejvyšší hodnoty hexachlorbenzenu byly zjištěny na Labi, Bílině, Lužické Nise a na Moravě na Jihlavě, Svatce a na Opavě.

Kvalitativní parametry plavenin a sedimentů byly v roce 2004 sledovány na 45 profilech sítě komplexního sledování jakosti vod. Z celorepublikového zpracování obsahů sledovaných kovů a organických látek v sedimentech vyplývá relativně nízké zatížení sledované matrice hodnocenými nebezpečnými látkami, a to jak z pohledu zatřídění statistických parametrů souborů dat, tak i z vypočtených procent překročení jednotlivých naměřených dat podle normativů MŽP.

C.3.3 Odpady

Současná situace a vývoj

Vzhledem k legislativním změnám v krátkém 10 letém období je obtížné porovnávat vývoj produkce a nakládání s odpady v jednotlivých letech a časových řadách. Produkce odpadů v ČR v posledních letech kolísá mezi 36 a 39 mil. tun. V roce 1995 bylo vyprodukováno 66,3 mil. tun všech odpadů, v roce 2002 37,9 mil. tun, v roce 2003 36,1 mil. tun a v roce 2004 38,8 mil. tun. V tomto množství největší podíl tvoří stavební odpady, odpady z průmyslu a energetiky.

V roce 2004 bylo recyklováno a využito jako druhotná surovina celkem 23,1 mil. tun všech odpadů. Zařízení na odstraňování odpadů mají dostatečnou kapacitu, zejména zařízení pro skládkování odpadů, které je stále nejběžnějším způsobem odstraňování odpadů.

Stále malý podíl odpadů je spalován a energeticky využíván. V roce 2004 bylo energeticky využito celkem 863,3 tis. tun odpadů. V ČR jsou provozovány tři spalovny komunálních odpadů v Praze, v Brně a v Liberci. Počet spaloven nebezpečných odpadů je vyšší, většinou s malou kapacitou, ale řada z nich je postupně uzavírána.

Trvale se zvyšuje množství odděleně sebraných využitelných komunálních odpadů a rovněž nebezpečných složek komunálních odpadů.

Produkce odpadů v jednotlivých kategoriích

Produkce odpadů v roce 2004 v územním členění na kraje je uvedeno v tabulce C7.

Tabulka C7 Produkce odpadů v roce 2004 v územním členění na kraje v (t)

Kategorie odpadu	Nebezpečný	Ostatní	Celkem
	N	O	N+O
Hlavní město Praha	232 114	7 607 287	7 839 401
Středočeský kraj	163 503	1 310 538	1 474 041
Jihočeský kraj	62 215	693 452	755 667
Plzeňský kraj	28 803	2 155 435	2 184 238
Karlovarský kraj	7 202	695 313	702 515
Ústecký kraj	125 392	1 326 911	1 452 303
Liberecký kraj	72 996	341 999	414 995
Královéhradecký kraj	22 463	682 856	705 319
Pardubický kraj	21 805	447 922	469 727
Vysočina	25 730	925 725	951 455
Jihomoravský kraj	79 266	3 196 414	3 275 680
Olomoucký kraj	132 820	1 033 061	1 165 881
Zlínský kraj	18 005	646 888	664 893
Moravskoslezský kraj	431 708	4 096 054	4 527 762
ČR celkem	1 424 022	25 159 855	26 583 877

Pozn.: podle sídla podniku, tabulka nezahrnuje data o odpadech ze statistického šetření obcí (komunální a ostatní)

Z tabulky jednoznačně vyplývá, že největšími producenty ostatního a nebezpečného odpadu v roce 2004 bylo hl. město Praha, dále Moravskoslezský kraj a kraj Plzeňský.

Nakládání s odpady

V roce 2004 bylo větší množství odpadů upraveno nebo využito oproti množství odpadů, které bylo uloženo na skládky. Je to způsobeno především zvyšujícím se množstvím vytríděných odpadů, které jsou dále upraveny nebo využity. Přesto se v současné době stále ukládá velké množství odpadů na skládky. Pouze malé množství odpadů je spalováno.

Recyklace (materiálové využití)

V roce 2004 se recyklace a využívání odpadů jako druhotných surovin v porovnání s předcházejícími lety opět zlepšila. Zvýšil se zejména objem separovaného sběru využitelných složek z komunálních odpadů, z toho především odpadů z obalů a dále stavebních odpadů. Využívají se především kovové odpady, železné i neželezné, a stavební odpady, dále se využívají odpady plastů, skla a papíru.

Skládkování

Skládkování odpadů je stále nejrozšířenějším způsobem odstraňování odpadů vzhledem k poměrně nízkým poplatkům za uložení odpadů na skládky. Počet skládek má stále klesající tendenci. Od roku 2009 by měl být zajištěn jejich plný soulad se současnou legislativní úpravou, se směrnicí rady 1999/31/ES o skládkách odpadu. V současné době je v provozu

celkem 298 skládek, z toho 33 skládek má projektovanou kapacitu pro ukládání nebezpečného odpadu cca 10 mil. m³. Celková kapacita provozovaných skládek je dostatečná i s výhledem na nejbližší roky.

Spalování

Stále malé procento odpadů je v ČR energeticky využíváno nebo spalováno, protože spalování je v porovnání se skládkováním výrazně dražší. Jedná se především o odpady nebezpečné. V roce 2004 bylo energeticky využito jen 2,6 % z celkové produkce odpadů a spáleno 0,4 %. V současné době je v provozu 24 spaloven nebezpečných odpadů a 3 spalovny komunálních odpadů. Kromě spalování odpadů ve speciálních spalovnách se odpady energeticky využívaly ve 4 cementárnách.

V ČR jsou v provozu tři spalovny komunálního odpadu: SAKO v Brně s kapacitou 240 tis. t odpadů ročně, spalovna Pražské služby v Praze-Malešicích s projektovanou kapacitou 310 tis. t/rok a spalovna TERMIZO v Liberci s projektovanou kapacitou 96 tis. tun /rok. V roce 2004 bylo celkem spáleno a energeticky využito 405 tis. t komunálních odpadů, tj. 9,1 % jejich produkce. Od roku 2001 dochází ke snižování počtu provozovaných spaloven nebezpečných odpadů.

Nakládání s nebezpečnými odpady

V roce 2004 bylo vyprodukováno a nakládáno celkem s 1 447 tis. t nebezpečných odpadů, což je o 228 tis. t více než v roce 2003. Z toho podniky vyprodukovaly 1 424 tis. tun, a 23 tis. tun nebezpečného odpadu pocházelo z komunálního odpadu.

Nakládání s komunálními odpady

Produkce komunálních odpadů v letech 1995 až 2002 neustále mírně rostla. V letech 2003 a 2004 zůstala produkce zhruba na stejné úrovni. Stále nejběžnějším způsobem odstranění komunálních odpadů je skládkování. Zvyšuje se množství odděleně sbíraných složek komunálního odpadu. Většina měst a obcí má zaveden systém sběru komunálního odpadu a jsou zapojeny do systému smluv uzavřených se společností EKO-KOM, a.s. Využitelné vyseparované složky komunálního odpadu jsou pak dále materiálově využívány. Z hlediska plnění požadavků EU na recyklaci odpadu z obalů se ČR řadí mezi úspěšné země a jako jediná nová členská země již plní její požadavky.

C.3.4 Půda

Současná situace a vývoj

Stejně jako v roce 2003 docházelo v roce 2004 k poklesu výměry zemědělské půdy a snižovalo se také procento jejího zornění. Pokračuje zájem o nezemědělské využití zemědělského půdního fondu pro účely bydlení a podnikání. Části zemědělské půdy byly zatravněny a převedeny na trvalé travní porosty. Pozitivním trendem je nárůst výměry lesní půdy a vodních ploch.

Co se týká rozsáhlých opuštěných ploch, vzniklých v sídelních útvarech po předchozí těžbě surovin a průmyslové činnosti (takzvané brownfieldy), nejsou tyto plochy z hlediska nákladů, které je nutno vynaložit na případnou sanaci, v popředí zájmu investorů.

Bilance půdy

Bilance půdy a podíly z celkové výměry k 31.12.2004 v jednotlivých dotčených krajích je uvedena v následující tabulce C8.

Tabulka C8 Bilance půdy (ha) v roce 2004

Kraj, ČR	Celková výměra	Zeměd. půda	Lesní poz.	Vodní plochy	Zastavěné plochy	Ostatní plochy
Hl. m. Praha	49 608	20 985	4 920	1 079	4 871	17 753
Středočeský	1 101 464	667 629	305 032	20 705	20 908	87 190
Jihočeský	1 005 731	494 968	375 768	43 550	10 514	80 931
Plzeňský	756 107	383 388	298 370	11 506	9 734	53 109
Karlovarský	331 453	124 590	143 298	7 065	3 263	53 237
Ústecký	533 489	277 616	159 030	9 925	9 232	77 686
Liberecký	316 300	140 682	139 890	4 787	5 037	25 904
Královéhradecký	475 824	279 811	147 070	7 211	9 292	32 440
Pardubický	451 860	273 813	132 883	6 170	7 169	31 825
Vysočina	692 555	419 560	210 655	11 616	8 548	42 176
Jihomoravský	706 674	425 323	196 276	14 930	13 963	56 182
Olomoucký	515 892	276 081	179 176	5 645	8 167	46 823
Zlínský	396 376	195 685	157 112	4 969	7 217	31 393
Moravskoslezský	553 505	284 442	196 257	11 343	12 392	49 071
ČR	7 886 838	4 264 573	2 645 737	160 501	130 307	685 720

Zdroj: ČÚZK

Vstupy látek do půdy

Cizorodé látky se do půdy dostávají zejména aplikací hnojiv, upravených kalů z ČOV, pesticidů a atmosferickou depozicí. Mezi závažné vstupy patří zejména rizikové prvky obsažené například v čistírenských kalech nebo v přípravcích na ochranu rostlin.

Pozitivně mohou do půdy vstupovat minerální hnojiva, která naopak dodávají potřebné minerály, jako je dusík (N), fosfor (P) a draslík (K).

Průběžně se provádí podrobný, plošný monitoring zemědělských půd z hlediska obsahu cizorodých látek organického a anorganického původu. K výrazným změnám v posledních letech nedošlo.

Kaly z čistíren odpadních vod

Kaly z čistíren odpadních vod patří mezi hlavní rizikové vstupy do půdy. Kal může být aplikován na půdu pouze v upraveném stavu a při splnění limitovaných obsahů rizikových prvků a rizikových látek. Jedná se zejména o obsah těžkých kovů As, Cd, Cr, Cu, Hg, Ni, Pb, Zn.

Vodní a větrná eroze půdy

Vodní erozí je značně ohroženo 42 % zemědělských půd. Větrnou erozí je potenciálně ohroženo 8 % zemědělské půdy, spolu s mírným ohrožením 13 % půd.

Rekultivace půd

Rekultivace půd se provádí zejména u půd, které byly dotčeny těžbou nerostných surovin. V tomto území se jedná zejména o oblasti bývalé těžby hnědého uhlí (západní a severní Čechy), uranových rud (Stráž pod Ralskem), o bývalé lomy, o část pozemků dotčených těžbou šterkopísků z náplavů řek a také o oblasti, kde byla již dříve ukončena těžba černého uhlí a stále probíhá jejich rekultivace. Rekultivace zlepšuje vodohospodářské poměry a napomáhá existenci rostlinných a živočišných druhů, tak i zlepšuje krajinný ráz.

Plocha dotčená těžbou nerostných surovin se v posledních letech pohybuje na úrovni 70 tis. ha. Z provedených rekultivací připadla polovina na rekultivace lesnické, třetina na rekultivace zemědělské, málo byly zastoupeny rekultivace vodohospodářské a ostatní.

C.3.5 Příroda a krajina

V ČR stejně jako v celé střední Evropě převládá kulturní krajina ovlivněná intenzivní antropogenní činností. Působení člověka mělo za příčinu vznik několika unikátních krajinných typů, ve kterých se udržela nebo vytvořila řada jedinečných ekosystémů. Další intenzifikace zemědělské a průmyslové výroby tyto ekosystémy ohrožuje. Důsledkem je snížená retenční schopnost krajiny, snížená biodiverzita zemědělských ekosystémů, nízká biodiverzita monokulturních lesů a staré ekologické zátěže.

V posledních letech se v oblasti ochrany přírody krajů začíná prosazovat koncepční přístup, v rámci tvorby materiálu „Koncepce ochrany přírody kraje“, který analyzuje dosavadní stav a ukládá prioritní úkoly v daném území na období 10 let. Zasluhou dlouhodobé tradice v ochraně přírody a zvyšujícím se dotačním prostředkům se situace pozvolna zlepšuje. Jsou prováděny hospodářské zásahy (tzv. management) v maloplošných chráněných územích jako kosení a údržba porostů. V rámci Programu péče o krajinu jsou prováděny zásahy na podporu zachování významných biotopů. Program revitalizace říčních systémů podpořil akce pro zvýšení retenční schopnosti území a zvýšení protipovodňové ochrany a ochrany vodních biotopů.

V případě ochrany krajinného rázu lze za problémové zásahy v současnosti považovat zejména velkoplošné terénní úpravy související s výstavbou či rekonstrukcí infrastruktury a také stožárové stavby, jak v ZCHÚ tak ve volné krajině.

Mezi negativní dopady výstavby nové infrastruktury (obzvláště dopravní) na přírodu patří zejména riziko zvýšení fragmentace krajiny. Z tohoto důvodu je vhodné se u liniových staveb dopravní infrastruktury zaměřit na rekonstrukci stávající sítě komunikací s cílem řešit jejich migrační propustnost.

V následující tabulce C9 jsou uvedeny počty a rozlohy chráněných území, zvláště chráněných území zjištěné v roce 2003.

Tabulka C9 Zvláště chráněná území v rámci krajů ČR (stav k 31. 12. 2003)

Region	Velkoplošná chráněná území - podíl z celkové rozlohy kraje (%)			Maloplošná chráněná území - podíl plochy (%)				
	CELK EM ³	z toho Národní parky	z toho Chráněné krajinné oblasti	celkem	z toho národní přírodní památky	z toho národní přírodní rezervace	z toho přírodní památky	z toho přírodní rezerva- ce
ČR	100	100	100	100	100	100	100	100
Hlavní město Praha	1,0	0,0	1,0	2	4	0	4	3
Středočeský	7,9	0	7,9	13	5	20	4	16
Jihočeský	19,7	3,4	16,3	14	17	11	19	13
Plzeňský	9,5	4,6	4,9	9	8	3	17	8
Karlovarský	17,9	0	17,9	4	6	6	3	2
Ústecký	26,3	1,5	24,8	3	4	3	3	4
Liberecký	30,6	3,7	26,9	7	10	9	5	5
Královehradecký	20,1	5,2	14,9	13	12	9	28	4
Pardubický	8,7	0	8,7	6	0	7	2	8
Vysočina	8,8	0	8,8	6	3	3	3	10
Jihomoravský	5,9	0,9	5,0	9	12	9	6	10
Olomoucký	10,8	0,0	10,8	6	4	11	2	6
Zlínský	30,0	0,0	30,0	2	4	1	2	2
Moravskoslezský	17,0	0,0	17,0	6	11	7	2	9

Zdroj: MŽP, ČSÚ

Natura 2000

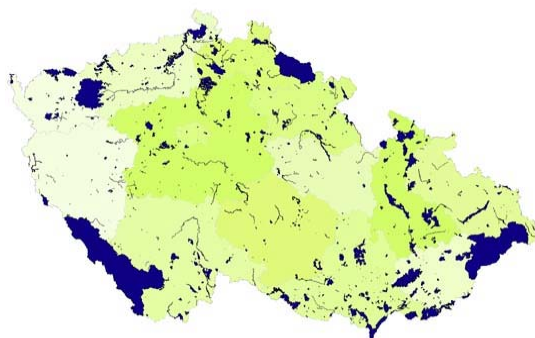
Zákon č. 114/1992 Sb., vymezující stávající podmínky ochrany přírody a krajiny byl doplněn o požadavky směrnice Rady 79/409/EHS o ochraně ptáků a směrnice 92/43/EHS o ochraně stanovišť, planě rostoucích rostlin a volně žijících živočichů. Prioritou směrnic je především ochrana biodiverzity (druhové rozmanitosti) v rámci celé Evropské unie.

Na území ČR bylo postupně navrženo a poté jednotlivými nařízeními vlády vymezeno 38 ptačích oblastí. Nařízením vlády č. 132/2005 Sb. byl vyhlášen národní seznam evropsky významných lokalit (863 EVL).

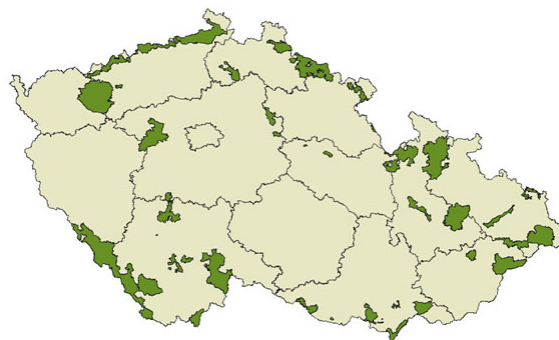
Přehled evropsky významných lokalit a ptačích oblastí v ČR a v regionech znázorňují následující obrázky.

³ ZCHÚ: národní parky, chráněné krajinné oblasti, národní přírodní památky a rezervace, přírodní rezervace a památky

Obrázek C3 Přehled evropsky významných lokalit (modré plochy)

Obrázek C4 Přehled ptačích oblastí (zelené plochy)

Zdroj: www.natura.cz

C.3.6 Les

Výměra lesní půdy 2646 ha v ČR je nejvyšší za posledních 80 let. Mírný nárůst výměry lesní půdy lze předpokládat i v dalších letech. Výměra lesní půdy je uvedena v následující tabulce.

Tabulka C10 Vývoj výměry lesní půdy v období 1920 – 2004 (tis.ha)

rok	1920	1930	1945	1950	1960	1970	1980	1990	2000	2003	2004
Plocha lesů v ČR	2369	2355	2420	2479	2574	2607	2624	2630	2637	2644	2646

Zdroj: MŽP

Pozitivním jevem je zalesňování nevhodné zemědělské půdy. Od roku 2004 je možno získat dotace na zalesňování zemědělské půdy a na založení porostů rychle rostoucích dřevin na zemědělské půdě určených pro energetické využití.

Výměra lesní půdy (tis. ha) se za sledované období 1920 2004 pozvolna zvyšuje viz tabulka C10. Lesnatost dosáhla v ČR 32,9 % výměry. Mezi nejlesnatější kraje patří Liberecký kraj (42,7 % plochy území kraje tvoří les).

V rámci umělé obnovy lesa jsou do lesních ekosystémů cíleně vnášeny meliorační a zpevňující dřeviny. Dlouhodobá změna druhové skladby obnovovaných porostů pokračuje ve prospěch původních listnatých dřevin a jedle.

Zdravotní stav lesních porostů v ČR se hodnotí od roku 1986 na monitorovacích plochách, i v roce 2004 došlo k nárůstu defoliace (odlistění). K potlačení tohoto jevu byly realizovány projekty vápění imisemi nejvíce poškozených lesů, zejména v Krušných horách a v Orlických horách.

C.4. Stávající problémy životního prostředí v dotčeném území

Stávající problémy životního prostředí byly identifikovány na základě analýzy současného stavu životního prostředí v předchozích kapitolách. Níže uvedené problémy jsou stanoveny také ve vazbě na hlavní cíle PRVKÚ ČR.

V dotčeném území byly identifikovány následující nejvýznamnější problémy ochrany životního prostředí dle složek:

Voda

- zajištění odkanalizování a čištění odpadních vod u aglomerací nad 2 000 EO pro splnění závazku ČR vůči ES v rámci naplnění Směrnice Rady č. 91/271/EHS o čištění městských odpadních vod, a to zejména pro svou velkou finanční náročnost,
- nedostatečně rozvinutý systém kanalizačních sítí a ČOV, pouze 79,1 % obyvatel ČR je připojeno na kanalizaci pro veřejnou potřebu, což vede k vysokému stupni znečištění některých vodních toků, a to zejména malých (V. stupeň znečištění),
- zastaralost některých kanalizačních sítí a nedostatečně účinné ČOV,
- narušený vodní režim krajiny a ochrana před povodněmi,
- odstraňování resp. využívání čistírenských kalů,
- eutrofizace vodárenských a vodních nádrží.

Ovzduší

- přetrvávající znečištění ovzduší zejména prachem způsobené koncentrací zdrojů znečišťování ovzduší (hutě a koksovny, chemický průmysl, energetika) v některých krajích,
- nárůst intenzity dopravy s dopadem na kvalitu ovzduší spočívající především v nárůstu znečištění NO_x, přízemního ozónu a prašných částic frakce PM₁₀ ve městech,
- v současné době se jako největší problém jeví nadlimitní koncentrace ozónu, které byly zjištěny na monitorovacích stanicích v některých krajích,
- zdražování ušlechtilých paliv a v důsledku toho hrozba přechodu na tuhá paliva, což by se projevilo zvýšeným množstvím emisí,
- zvýšená zátěž emisemi z dopravy v důsledku nevyhovující kvality a/nebo nedostatečné kapacity komunikací,
- zvýšená zátěž emisemi z dopravy v obcích v důsledku chybějících obchvatů měst a obcí.

Půda

- zajištění ekologické stability zemědělské krajiny,
- neustálý úbytek zemědělské půdy a snižování procenta jejího zornění.

Příroda a krajina

- narušený vodní režim, snížená retenční schopnost krajiny,
- šíření nepůvodních druhů rostlin a živočichů,
- výstavba liniových staveb (komunikace, stožárová vedení, atd.),

- zajištění ochrany území zařazených do soustavy Natura 2000 (nově vyhlášené ptačí oblasti a evropsky významné lokality) a uchování krajinného rázu.

Odpadové hospodářství

- rekultivace a zabezpečení uzavřených a uzavíraných skládek odpadů,
- nedostatečná kapacita zařízení pro využívání biologicky rozložitelných odpadů, a to jak kalů z ČOV, tak i např. odpadů ze stravování a z obchodních řetězců.

Hluk

- vysoké hlukové zátěže v okolí komunikací s vysokými intenzitami dopravy,
- zvýšená zátěž hlukem z dopravy v důsledku nevyhovující kvality a/nebo nedostatečné kapacity komunikací,
- zvýšená zátěž hlukem v obcích v důsledku chybějících obchvatů měst a obcí.

ČÁST D. PŘEDPOKLÁDANÉ VLIVY KONCEPCE NA ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ A VEŘEJNÉ ZDRAVÍ VE VYMEZENÉM DOTČENÉM ÚZEMÍ

Plán rozvoje vodovodů a kanalizací České republiky (PRVKÚ ČR) je strategickým plánovacím dokumentem státní politiky v oboru vodovodů a kanalizací překračující opatření resortních politik ústředních vodoprávních úřadů při sdílení kompetencí. V PRVKÚ ČR jsou analyzovány podmínky pro zajištění žádoucí úrovně vodohospodářské infrastruktury státu.

PRVKÚ ČR může v různé míře ovlivnit některé sektory životního prostředí, a proto bude v rámci dalšího posuzování koncepce dle zákona č. 100/2001 Sb. v platném znění (SEA) provedeno vyhodnocení vlivů PRVKÚ ČR na životní prostředí.

PRVKÚ ČR bude realizován prostřednictvím vybraných hlavních cílů uvedených v kapitole 3.2 nadřazené Koncepce vodohospodářské politiky MZe po vstupu do EU na období 2004 - 2010, které jsou upřesněny v návrhu Plánu hlavních povodí České Republiky.

Vybrané hlavní / prioritní cíle Koncepce vodohospodářské politiky MZe po vstupu do EU na období 2004-2010 týkající se zabezpečení zásobování pitnou vodou, odkanalizování a čištění odpadních vod jsou následující:

3.2.1 Zabezpečovat rozvoj vodohospodářské infrastruktury vodovodů, kanalizací a čistíren odpadních vod a jejího kvalitního provozování v souladu s požadavky právních předpisů Evropských společenství. Tento cíl přitom zahrnuje níže uvedené dílčí / specifické cíle:

- *Zvýšit počet obyvatel připojených na vodovody pro veřejnou potřebu v souladu se závazkem České republiky podle Protokolu o vodě a zdraví.*
- *Dosáhnout stavu, aby surová voda splňovala požadavky na její jakost v souladu s vyhláškou č. 146/2004 Sb., kterou se provádí zákon o vodovodech a kanalizacích, ve znění pozdějších předpisů.*
- *Urychlit obnovu poruchových a zastaralých vodárenských sítí a snížit tak jednak počty havárií a související negativní důsledky, zejména na infrastrukturu měst, tak i ztráty vody, které stále překračují úroveň nejvyspělejších států EU.*
- *Dosáhnout v České republice ztráty pitné vody v rozvodných sítích pod úroveň 5 000 l/km/den, dlouhodobě pak na úroveň nejvyspělejších států Evropské unie.*
- *Dlouhodobě zajistit přístup obyvatel ke kvalitním zdrojům pitné vody, zejména náhradou či sanací nevyhovujících individuálních zdrojů pitné vody nebo připojením na vodárenský systém.*
- *Zabezpečit výstavbu chybějící vodohospodářské infrastruktury (čistírny odpadních vod a kanalizační systémy) a zlepšení technologií čištění odpadních vod v aglomeracích o velikosti nad 2 000 ekvivalentních obyvatel za účelem splnění požadavků směrnice 91/271/EHS o čištění městských odpadních vod do konce roku 2010.*
- *Zabezpečit potřebná opatření na kanalizačních systémech včetně výstavby a obnovy čistíren odpadních vod v obcích o velikosti pod 2 000 ekvivalentních obyvatel, kde existuje zkolaudovaná a funkční kanalizace pro veřejnou potřebu, ke splnění požadavků směrnice 91/271/EHS o čištění městských odpadních vod do konce roku 2010.*

3.2.2 Zefektivnit činnost státní správy a průběžně zkvalitňovat příslušné právní předpisy.

- 3.2.3 Vytvořit Koncepci rozvoje vodovodů a kanalizací České republiky jako součást plánování v oblasti vod.
- 3.2.4 Vytvářet a podporovat příslušné finanční zdroje pro rozvoj a obnovu vodohospodářské infrastruktury vodovodů, kanalizací a čistíren odpadních vod.
- 3.2.5 V působnosti Ministerstva zemědělství regulovat obor vodovodů a kanalizací, to znamená zejména: prosazovat a uplatňovat ochranu spotřebitelů, podporovat hospodářskou soutěž v prostředí přirozeného monopolu tohoto oboru k uspokojování požadavků na dodávku pitné vody, odvádění a čištění odpadních vod včetně nákladů, zajistit dohled nad zpracováním a plněním plánů financování obnovy vodovodů a kanalizací a poskytovat veřejnosti objektivní informace z oboru vodovodů a kanalizací.
- 3.2.6 Zdokonalit systém zabezpečení vodohospodářských služeb obyvatelstvu za mimořádných okolností (následkem přírodních katastrof nebo krizových situací).

Cíle uvedené v PRVKÚ ČR jsou navrženy tak, aby reagovaly na identifikované problémy v České republice. Výběr cílů uvedených v PRVKÚ ČR vychází z nutnosti provést selekci potřeb, jejíž cílem je účelná koncentrace finančních zdrojů na řešení klíčových problémů a dosažení maximální efektivity realizovaných cílů.

Hodnocení vlivů cílů na životní prostředí

V rámci hodnocení uvažujeme vlivy přímé, které mohou nastat v důsledku realizace PRVKÚ ČR. Nepřímé vlivy, kde předpokládáme kausální řetězec (například aktivity v oblasti zefektivnění státní správy a tvorby legislativy a pod.) nejsou uvažovány, protože se předpokládají pouze kladné vlivy.

Při hodnocení environmentálních vlivů PRVKÚ ČR na životní prostředí bereme v úvahu také princip předběžné opatrnosti (precautionary principle) a tam, kde by dle názoru posuzovatele mohlo dojít během implementace projektů k nepříznivým vlivům, byla v souladu s tímto principem formulována i doporučení, jak těmto nepříznivým vlivům předejít vhodným výběrem a monitorováním projektů.

Hodnocení jednotlivých cílů

Hodnocení vlivů jednotlivých cílů PRVKÚ ČR na životní prostředí vychází jak z provedeného zkoumání, tak z rozsáhlé diskuse potenciálních vlivů priorit na životní prostředí uvnitř týmu posuzovatele.

Zabezpečovat rozvoj vodohospodářské infrastruktury vodovodů, kanalizací a čistíren odpadních vod a jejího kvalitního provozování v souladu s požadavky právních předpisů Evropských společenství

V oblasti rozvoje vodohospodářské infrastruktury se PRVKÚ ČR zaměří na projekty modernizace případně doplnění nadregionálních vodovodů a kanalizací včetně vymezení aglomerací pro shromažďování odpadních vod dle dodatku č. 1 č.j.7 869/2004-7000 k Metodickému pokynu pro zpracovatele PRVKÚ ČR rozvoje vodovodů a kanalizací kraje (č.j.10 534/2002-6000). Přestože je převážná část infrastruktury zainvestována zůstává zvýšit počet obyvatel ČR připojených na vodovody pro veřejnou potřebu, zajistit výstavbu chybějící vodohospodářské infrastruktury (čistíren odpadních vod a kanalizací) a zlepšit

technologie čištění odpadních vod ke splnění požadavků směrnice 91/271/EHS do konce roku 2010.

Hodnocení vlivů na životní prostředí

Vlivy cílů vedoucí k rozvoji vodohospodářské infrastruktury budou negativní i pozitivní.

Rozvoj vodohospodářské infrastruktury bude znamenat především realizaci stavebních prací, které se budou odvíjet od zpracovaných plánů rozvoje vyšších územních celků. Proto je nutno eliminovat další potenciální negativní dopady cíle v průběhu provádění stavebních prací jako je ohrožení cenných přírodních lokalit nebo geologických, paleontologických a archeologických památek.

Bude se jednat o demoliční a demontážní práce při rekonstrukcích a zemní, stavební a montážní práce při výstavbě vodovodů, kanalizací, úpraven vod a čistíren odpadních vod, při kterých budou dočasně vznikat prašnost, hluk, narušována pohoda, dále zeminy a stavební odpady, které jsou v dnešní době převážně recyklovatelné. Stavební práce doprovází přesun značného objemu stavebních prvků, materiálů a odpadů, proto se předpokládá zvýšený provoz stavebních mechanismů v místě stavby a vliv provozu nákladních vozidel v okolí.

Hlavním pozitivním vlivem bude jednak zabezpečení veřejné potřeby při dodávce pitné vody a odvádění odpadních vod obyvatelstva a zejména zabezpečení odvádění a čištění odpadních vod a následnému snížení znečištění povrchových vod nebo kontaminace podzemních vod. V důsledku realizovaných aktivit dojde ke zlepšení sociální a ekonomické situace v území a ke zvýšení atraktivnosti sídel pro stávající i nové obyvatele.

Doporučení

Před rozhodnutím o podpoře projektu v rámci posuzovaných cílů, je potřeba provést komplexní posouzení jeho potenciálních vlivů na životní prostředí, zejména v případě umístění nové infrastruktury v zájmovém území. Při posuzování konkrétních projektů je třeba požadovat posouzení alternativ a preferovat takové umístění nebo trasování infrastruktury, které zajistí minimální dopady na životní prostředí. Je potřeba zajistit, aby nové stavby pokud možno nebyly realizovány na zemědělské nebo lesní půdě, aby aktivity nebyly v konfliktu s ochranou přírody a aby nedocházelo k negativnímu ovlivnění EVL a PO chráněných v rámci soustavy NATURA 2000.

Ostatní cíle

Ostatní výše uvedené cíle jsou organizačního či institucionálního charakteru a jejich vliv bude pouze nepřímý. Ostatní cíle jsou ve své podstatě pozitivní a vedou ke zlepšení stavu v oboru vodního hospodářství, vodohospodářské infrastruktury a ochrany životního prostředí.

Hodnocení vlivů na území systému NATURA 2000

Jakákoliv koncepce, která může samostatně nebo ve spojení s jinými významně ovlivnit některou z lokalit soustavy NATURA 2000 (území evropsky významné lokality nebo ptačí oblast), podléhá rovněž hodnocení jejích důsledků na toto území a stav jeho ochrany. Možnost významného vlivu PRVKŮ ČR na lokality soustavy NATURA 2000 je

posuzována orgány ochrany přírody (viz kapitola E.4.). Pokud příslušné orgány svými stanovisky významný vliv nevyločí, bude PRVKÚ ČR podroben hodnocení vlivů koncepcí na evropsky významné lokality a ptačí oblasti. Toto hodnocení bude součástí procesu posouzení vlivů PRVKÚ ČR na životní prostředí dle zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, ve znění pozdějších předpisů.

Ministerstvo zemědělství v souladu s ustanovením § 45i zákona č.114/1992 Sb. oslovilo příslušné orgány ochrany přírody se žádostí o příslušná stanoviska. Stanoviska orgánů ochrany přírody k PRVKÚ ČR jsou přiložena v příloze č. 3 tohoto oznámení.

ČÁST E. DOPLŇUJÍCÍ ÚDAJE

E.1. Výčet možných vlivů koncepce přesahujících hranice České republiky

Zaměření a rozsah koncepce nepředpokládá její vlivy přesahující hranice České republiky.

E.2. Mapová dokumentace a jiná dokumentace týkající se údajů v oznámení koncepce

Návrh oznámení neobsahuje mapovou a jinou dokumentaci týkající se údajů v oznámení koncepce.

E.3. Další podstatné informace předkladatele o možných vlivech na životní prostředí a veřejné zdraví

Veškeré podstatné informace předkladatele o koncepci, které byly známy v době zpracování oznámení, jsou v předkládaném oznámení uvedeny.

Existují-li další informace, které by mohly mít na zpracování oznámení PRVKÚ ČR zásadní vliv, nebyly zpracovateli oznámení k dispozici.

Projekty, které mají negativní vliv na životní prostředí dle zákona č. 100/2001 Sb. ve znění pozdějších předpisů, nemohou být v rámci PRVKÚ ČR podpořeny.

E. 4. Stanovisko orgánu ochrany přírody, pokud je vyžadováno podle § 45i odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., ve znění zákona č. 218/2004 Sb.

Osnova koncepce viz příloha č. 2 byla prostřednictvím zadavatele zaslána orgánům ochrany přírody s žádostí o stanovisko k jejím vlivům na území soustavy NATURA 2000 (stanovisko podle § 45i odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., ve znění zákona č. 218/2004 Sb.). Protože významná část z příslušných orgánů ochrany přírody svým stanoviskem nevyločila významný vliv předložené koncepce PRVKÚ ČR, samostatně i ve spojení s jinými projekty, na území soustavy NATURA 2000, bude dále provedeno vyhodnocení vlivů koncepce na evropsky významné lokality a ptačí oblasti. Vyhodnocení koncepce bude součástí procesu posuzování vlivů PRVKÚ ČR na životní prostředí dle zákona č. 100/2001 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Z důvodu celostátního charakteru koncepce bylo osloveno všech 56 příslušných orgánů ochrany přírody s žádostí o vydání stanoviska dle §45i zákona č. 114/1992 Sb., v platném znění (dále: zákon). Z 36 obdržených stanovisek příslušných orgánů ochrany přírody vydaných dle §45i zákona č. 114/1992 Sb., v platném znění vyplývá, že hodnocená koncepce může mít samostatně nebo ve spojení s jinými významný vliv na evropsky významné lokality a ptačí oblasti.

Uvedené správní orgány pouze ojediněle zmiňují konkrétní potenciálně problémové aspekty koncepce ve vztahu k ochraně EVL a PO nebo nedostatek informací o míře vlivů záměrů a jejich lokalizaci v této fázi rozpracovanosti koncepce.

Dalších 13 orgánů ochrany přírody svým stanoviskem dle §45i zákona významný vliv koncepce na EVL a PO vyloučilo.

V případě lokalit v územní působnosti orgánů státní správy, které k uvedené koncepci nezaslaly své stanovisko dle §45i zákona je v dalším hodnocení uvažováno s potenciálně významným vlivem koncepce na EVL a PO (uplatnění principu předběžné opatrnosti).

Součástí přílohy č. 3 tohoto oznámení jsou zaslaná stanoviska orgánů ochrany přírody.

3. SEZNAM ZPRACOVATELŮ OZNÁMENÍ KONCEPCE

Tato oznámení koncepce bylo zpracováno v souladu s § 10c zákona ČNR č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů, v platném znění, kolektivem autorů pod vedením Ing. Bohumila Sulka, CSc., který je odborně způsobilou osobou oprávněnou zpracovávat dokumentace a posudky podle téhož zákona.

Zhotovitel: DHV CR, spol. s r. o.
Táboritská 23
130 87 Praha 3
telefon: 267 092 359, 267 092 350
fax: 267 092 360
e-mail: dhv@dhv.cz

Odpovědný řešitel: Ing. Bohumil Sulek, CSc.
Autorizovaná osoba ve smyslu § 19 odstavec 1 zákona ČNR č. 100/2001 Sb. ze dne 20. února 2001, platném znění. Osvědčení o odborné způsobilosti č. 11038/1710/OHRV/93 vydané MŽP dne 13.6.1995. Platnost osvědčení o odborné způsobilosti byla prodloužena do 17.7.2011. Rozhodnutím o prodloužení autorizace ke zpracování dokumentace a posudku č.j.: 45129/ENV/06 vydaným MŽP dne 28.6.2006.

Řešitelé: Ing. Jiří Vavřínek (DHV CR)
RNDr. Radim Misiáček (DHV CR)
Ing. Veronika Klajmonová (DHV CR)

Rozdělovník: 1 – 3 Ministerstvo životního prostředí
4 Ministerstvo zemědělství
5 DHV CR, spol. s r.o.

Datum zpracování: 23. 6. 2006

Podpis oprávněného zástupce Ministerstva zemědělství ČR

.....
Ing. Aleš Kendík
ředitel odboru vodovodů a kanalizací

4. SEZNAM POUŽITÝCH PODKLADŮ

Základní podklady

Plán rozvoje vodovodů a kanalizací České republiky – rozpracovaný, 2006

Plán hlavních povodí České republiky – rozpracovaný, 2006

Zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí (ve znění zákona č. 93/2004 Sb.)

Zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů

Metodika posuzování vlivů koncepcí na ŽP vydaná MŽP, 2004

Atlas klimatických oblastí; Quitt; 1975

Culek, M.: Biogeografické členění České republiky. Enigma, Praha 1995

Chytrý M. et al. (2001): Katalog biotopů České republiky. – AOPK ČR Praha

Friedl, K. a kol.: Chráněná území v České republice, MŽP, Praha 1991

Hejný, S. et Slavík, B.: Květena ČSR 1: 103-121. MŽP, Praha 1988

Kolektiv: Atlas životního prostředí a zdraví obyvatelstva. Geografický ústav ČSAV Brno, FVŽP, Praha 1992

Internetové stránky MŽP, krajských úřadů krajů ČR, ČHMÚ, ČSÚ, OHS atd.

Právní předpisy týkající se životního prostředí a ochrany zdraví obyvatel, normy a metodické pokyny MŽP

Základní vodohospodářská mapa ČR M 1 : 50 000

Zpráva o životním prostředí České republiky v roce 2004, MŽP, listopad 2005

Ročenky – Stav životního prostředí v jednotlivých krajích České republiky v roce 2004, MŽP

Zpráva o stavu vodního hospodářství České republiky v roce 2005, MZe, MŽP (stav k 31. 12. 2004)

Vodovody a kanalizace ČR 2005, MZe

Další podklady

Bajer T., Kotulán J.: Vyhodnocování rozsahu (velikosti) a významnosti vlivů záměrů na obyvatelstvo. EIA č. 2/98. Příl.1. MŽP ČR a ČEÚ, Praha, 1998.

Bláha K., Cikrt M.: Základy hodnocení zdravotních rizik. Státní zdravotní ústav, Praha, 1996.

Czudek T. a kol.: Geomorfologické členění ČSR. Stud. geogr., 23, Brno, 1972

Macháček M.: Vyhodnocování rozsahu (velikosti) a významnosti záměrů na přírodu a krajinu. EIA č.3/98. Příl.1. MŽP ČR a ČEÚ, Praha, 1998.

Maňák J., Obršál, Z., Šára M.: Vyhodnocování rozsahu (velikosti) a významnosti záměrů na ovzduší a klima. EIA č.4/98. Příl.1. MŽP ČR a ČEÚ, Praha, 1998.

Liberko, M.: Metodické pokyny pro výpočet hladin hluku z dopravy, VÚVA Praha, 06/1991

Kozák, J., Liberko M.: Novela metodiky pro výpočet hluku ze silniční dopravy, zpravodaj Ministerstva životního prostředí České republiky, 03/1996

Skalický, Hejný a Slavík, (1988): Mapa fyto geografického členění ČSSR

a další

PŘÍLOHY

Příloha č. 1: Osnova Plánu rozvoje vodovodů a kanalizací České republiky

Plán rozvoje vodovodů a kanalizací České republiky se člení na části: A.1 Souhrnná zpráva, A.2 Popis nadobecních systémů vodovodů a kanalizací v jednotlivých krajích, tabulkovou a grafickou část.

A.1 Souhrnná zpráva

1. ÚVOD
2. ÚČEL A CÍL PLÁNU ROZVOJE VODOVODŮ A KANALIZACÍ ČR
3. PODKLADY
4. DEMOGRAFICKÉ ÚDAJE
5. ZÁSOBOVÁNÍ PITNOU VODOU
 - 5.1 Zhodnocení současného stavu zásobování pitnou vodou, vývoj od roku 1990
 - 5.2 Zásady zásobování pitnou vodou do roku 2015, koncepce navrhovaných reálných technických a ekonomických řešení
 - 5.3 Zásady pro výpočet potřeby vody, bilance potřeby vody
 - 5.3.1 Úvodní informace
 - 5.3.2 Počet obyvatel zásobovaných pitnou vodou
 - 5.3.3 Výpočet potřeby vody
 - 5.3.3.1 Specifická potřeba vody z vody vyrobené určené k realizaci na zásobovaného obyvatele
 - 5.3.3.2 Specifická potřeba vody z vody fakturované domácnostem na zásobovaného obyvatele
 - 5.3.3.3 Specifická potřeba vody z vody fakturované ostatním na zásobovaného obyvatele
 - 5.3.3.4 Specifická potřeba vody z úniků ve vodovodní síti na zásobovaného obyvatele
 - 5.3.3.5 Ztráty vody ve vodovodních řadech na zásobovaného obyvatele za den
 - 5.3.3.6 Ztráty vody na 1 km vodovodních řadů za den
 - 5.4 Bilance potřeby vody
6. ODVÁDĚNÍ A ČIŠTĚNÍ ODPADNÍCH VOD
 - 6.1 Zhodnocení současného stavu odkanalizování a čištění odpadních vod vodou, vývoj od roku 1990
 - 6.2 Zásady vývoje odvádění a čištění odpadních vod do roku 2015, koncepce navrhovaných reálných technických a ekonomických hodnocení
 - 6.3 Koncepce odkanalizování
 - 6.4 Koncepce nakládání s odpadními vodami
 - 6.5 Výpočet produkce odpadních vod
 - 6.5.1 Výpočet produkce odpadních vod od obyvatelstva
 - 6.5.2 Výpočet produkce odpadních vod a znečištění z průmyslu, zemědělství a vybavenosti
7. KRIZOVÉ ZÁSOBOVÁNÍ VODOU
 - 7.1 Koncepce systému nouzového zásobování pitnou vodou pro krizové plány
 - 7.2 Zásady zabezpečení pitné vody v krizových situacích

- 7.3 Zdroje pro nouzové zásobování pitnou vodou
- 7.4 Nouzové zásobování užitkovou vodou
- 8. NÁVRH ČASOVÉHO PLÁNU REALIZACE (EKONOMICKÉ ŘEŠENÍ)

A.2 Popis nadobecních systémů vodovodů a kanalizací v jednotlivých krajích

- 1. ÚVOD
- 2. KRAJ
- 3. ZÁSOBOVÁNÍ PITNOU VODOU
 - 3.1 Základní údaje pro výpočet a bilanci potřeby vody
 - 3.1.1 Počet obyvatel zásobovaných pitnou vodou
 - 3.1.2 Výpočet potřeby vody
 - 3.1.2.1 Specifická potřeba vody z vody vyrobené určené k realizaci na zásobovaného obyvatele
 - 3.1.2.2 Specifická potřeba vody z vody fakturované domácnostem na zásobovaného obyvatele
 - 3.1.2.3 Specifická potřeba vody z vody fakturované ostatním na zásobovaného obyvatele
 - 3.1.2.4 Specifická potřeba vody z úniků ve vodovodní síti na zásobovaného obyvatele
- 4. POPIS A ZHODNOCENÍ SKUPINOVÝCH VODOVODŮ A VODÁRENSKÝCH SOUSTAV
- 5. POPIS A ZHODNOCENÍ NADOBECNÍCH KANALIZAČNÍCH SYSTÉMŮ

Tabulková část: tabulky XV - XXIII

Grafická část: situační schémata vodovodů, kanalizací, aglomerací

Příloha č. 2: Postup posouzení PRVKŮ ČR

V rámci posouzení vlivu PRVKŮ ČR na životní prostředí jsou předpokládány následující kroky:

	Kroky	Odpovědnost
1.	Prověření zpracovaných Plánů rozvoje vodovodů a kanalizací krajů České republiky (PRVKÚK)	Zpracovatel
2.	Příprava metodiky pro zpracování Plánu rozvoje vodovodů a kanalizací ČR (PRVKŮ ČR), případně dopracování	Zpracovatel
3.	Podklady pro informační systém Plánu rozvoje vodovodů a kanalizací ČR (PRVKŮ ČR), případně dopracování	Zpracovatel
4.	Popis vodovodních a kanalizačních systémů v členění Souhrnné zprávy a Popisu nadobecních systémů vodovodů a kanalizací v jednotlivých krajích, případně dopracování	Zpracovatel
5.	Zaslání osnovy PRVKŮ ČR k vyjádření orgánům ochrany přírody (OOP) Zpracování stanovisek OOP, zda může PRVKŮ ČR ovlivnit lokality Natura 2000	SEA tým, MZe, OOP
6.	Zpracování oznámení koncepce, předložení MZe k odsouhlasení a zaslání MŽP	SEA tým, MZe
7.	Rozeslání oznámení k vyjádření dotčeným orgánům a zveřejnění oznámení na internetu	MŽP
8.	Zajištění zpracovatele SEA a posuzovatele NATURA 2000 a informování MŽP	MZe
9.	Zveřejnění informací o průběhu posuzování a dokumentů na internetových stránkách MZe v rámci posouzení PRVKŮ ČR na ŽP	MZe
10.	Vydání písemného závěru zjišťovacího řízení	MŽP
11.	Dopracování návrhu PRVKŮ ČR a SEA vyhodnocení dle závěrů zjišťovacího řízení, projednání s pracovním týmem SEA a zadavatelem	Zpracovatel, SEA tým
12.	Předání návrhu PRVKŮ ČR včetně SEA vyhodnocení MŽP	MZe
13.	Zveřejnění a odeslání návrhu PRVKŮ ČR k vyjádření, zveřejnění na internetu	MŽP
14.	Veřejné projednání návrhu PRVKŮ ČR včetně SEA vyhodnocení	SEA tým, zpracovatel
15.	Zápis z veřejného projednání a zaslání na MŽP	SEA tým, MZe
16.	Vypořádání připomínek k vyhodnocení vlivů PRVKŮ ČR na ŽP	SEA tým, zpracovatel
17.	Vydání stanoviska k posouzení vlivů provádění PRVKŮ ČR na ŽP a veřejné zdraví	MŽP
18.	Zpracování případných požadavků ze stanoviska MŽP do PRVKŮ ČR resp. do vyhodnocení vlivů na životní prostředí	SEA tým, zpracovatel
19.	Projednání a schválení PRVKŮ ČR MZe a předložení vládě ČR pro informaci	MZe

Příloha č. 3: Stanoviska orgánů ochrany přírody podle § 45i zákona č. 114/1992 Sb.

Orgány ochrany přírody byly požádány zadavatelem o stanovisko podle § 45i zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, pro posouzení vlivu koncepce – PRVKÚ ČR – na území evropsky významné lokality nebo ptačí oblasti dopisem Ministerstva zemědělství ČR č.j. 25433/2006-16330 ze dne 17. července 2006 a dne 8.8.2006 (odbory MŽP) dle následujícího rozdělovníku.

Stanoviska orgánů ochrany přírody podle § 45i zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, která byla zaslána Ministerstvu zemědělství ČR jsou přiložena v této příloze.

Rozdělovník:

Krajské úřady

1. Magistrát hlavního města Prahy, odbor životního prostředí, Mariánské náměstí 2, 110 00 Praha 1
2. Krajský úřad Jihočeského kraje, odbor životního prostředí, zemědělství a lesnictví, U Zimního stadionu 1952/2, 370 76 České Budějovice
3. Krajský úřad Jihomoravského kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, Žerotínovo náměstí 3/5, 601 82 Brno
4. Krajský úřad Karlovarského kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, Závodní 88/353, 360 21 Karlovy Vary
5. Krajský úřad Královéhradeckého kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, Wonkova 1142, 500 02 Hradec Králové
6. Krajský úřad Libereckého kraje, odbor zemědělství a životního prostředí, U jezu 642/2a, 461 80 Liberec 2
7. Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, 28. října 117, 702 18 Ostrava 2
8. Krajský úřad Olomouckého kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, Jeremenkova 40a, 779 11 Olomouc
9. Krajský úřad Pardubického kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, Komenského náměstí 125, 535 11 Pardubice
10. Krajský úřad Plzeňského kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, Škroupova 18, 306 13 Plzeň
11. Krajský úřad Středočeského kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, Zborovská 11, 150 21 Praha 5
12. Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, Velká Hradební 3118/48, 400 01 Ústí nad Labem
13. Krajský úřad Kraje Vysočina, odbor životního prostředí, Žižkova 57, 587 33 Jihlava
14. Krajský úřad Zlínského kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, třída Tomáše Bati 3792, 762 69 Zlín

Správy NP a CHKO

1. Správa Národního parku České Švýcarsko, Pražská 54, 407 46 Krásná Lípa
2. Správa Krkonošského národního parku, Dobrovského 3, 543 11 Vrchlabí
3. Správa Národního parku Podyjí, Na Vyhlídce 5, 669 01 Znojmo
4. Správa Národního parku a Chráněné krajinné oblasti Šumava, 1. máje 260, 385 01 Vimperk
5. Správa CHKO Beskydy, Nádražní 36, 756 61 Rožnov pod Radhoštěm
6. Správa CHKO Bílé Karpaty, Nádražní 318, 763 26 Luhačovice
7. Správa CHKO Blaník, Louňovice pod Blaníkem č. 8, 257 06 Louňovice pod Blaníkem
8. Správa CHKO Blanský les, Vyšný 59, 381 01 Český Krumlov
9. Správa CHKO Broumovsko, Ledhujská 59, 549 54 Police nad Metují
10. Správa CHKO Český kras, Karlštejn I/85, 267 18 Karlštejn
11. Správa CHKO Český les, nám. Republiky 110, 348 06 Přimda
12. Správa CHKO Český ráj, Antonína Dvořáka 294, 511 01 Turnov
13. Správa CHKO České středohoří, Michalská 260/14, 412 01 Litoměřice
14. Správa CHKO Jeseníky, Šumperská 93, 790 01 Jeseník
15. Správa CHKO Jizerské hory, U jezu 10, 460 01 Liberec
16. Správa CHKO Kokořínsko, Česká 149, 276 01 Mělník
17. Správa CHKO Křivoklátsko, Zbečno č. 5, 270 24 Zbečno
18. Správa CHKO Labské pískovce, Teplická 424/69, 405 02 Děčín
19. Správa CHKO Litovelské Pomoraví, Husova 906/5, 784 01 Litovel
20. Správa CHKO Lužické hory, Školní 12, 471 25 Jablonné v Podještědí
21. Správa CHKO Moravský kras, Svitavská 29, 678 01 Blansko
22. Správa CHKO Orlické hory, Dobrovského 332, 516 01 Rychnov nad Kněžnou
23. Správa CHKO Pálava, Náměstní 32, 692 01 Mikulov
24. Správa CHKO Poodří, ul. 2. května 1, 742 13 Studénka
25. Správa CHKO Slavkovský les, Hlavní 504, 353 01 Mariánské Lázně
26. Správa CHKO Třeboňsko, Valy 121, 379 01 Třeboň
27. Správa CHKO Žďárské vrchy, Brněnská 39, 591 02 Žďár nad Sázavou
28. Správa CHKO Železné hory, Náměstí 317, 538 25 Nasavrky

Újezdní úřady

1. Újezdní úřad vojenského újezdu Boletice, Boletice 3, 382 29 Boletice u Českého Krumlova
2. Újezdní úřad vojenského újezdu Brdy, Brdy č. 1, 262 23 Jince
3. Újezdní úřad vojenského újezdu Březina, Dědická 29A, 682 03 Vyškov
4. Újezdní úřad vojenského újezdu Hradiště, 1. Máje 3, 360 06 Karlovy Vary
5. Újezdní úřad vojenského újezdu Libavá, Náměstí č. 2, 783 07 Město Libavá

Odbory MŽP

1. odbor výkonu státní správy I, Podskalská 19, 128 25 Praha 2
2. odbor výkonu státní správy II, Mánesova 3, 370 01 České Budějovice
3. odbor výkonu státní správy III, Hřímálého 37, 320 25 Plzeň
4. odbor výkonu státní správy IV, Školní 5335, Chomutov
5. odbor výkonu státní správy V, Třída 1. Máje 97, 460 01 Liberec
6. odbor výkonu státní správy VI, Resslova 1229/2a, 500 02 Hradec Králové
7. odbor výkonu státní správy VII, Mezírka 1, 602 00 Brno
8. odbor výkonu státní správy VIII, tř. Kosmonautů 10, 772 00 Olomouc
9. odbor výkonu státní správy IX, Čs. Legií 5, 702 00 Ostrava